

இருதயத்திலிருந்து விசுவாசியுங்கள்

BELIEVE FROM THE HEART

57-0623

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை, ஜூன் 23, 1957

பிரான்ஹாம் கூடாரம், ஜெபர்ஸன்வில்,
இந்தியானா, அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 57-0623 -
இருதயத்திலிருந்து
விசுவாசியுங்கள்

[பதிவு நாடா துவங்கும் போது
சகோதரர் பிரான்ஹாம் யாக்கோபு 5:12-ஐ
வாசிக்கிறார்]

...வேறெந்த ஆணையானாலும் இடாதி ருங்கள்;
நீங்கள் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப் படாதபடிக்கு,
உங்களுடைய ஆம் என்பது ஆமென்றும்,
உங்களுடைய இல்லை என்பது இல்லையென்றும்
இருக்கக் கடவது.

உங்களில் ஒருவன் துன்பப்பட்டால் ஜெபம்
பண்ணக்கடவன்; ஒருவன் மகிழ்ச்சி யாயிருந்தால்
சங்கீதம் பாடக்கடவன்.

உங்களில் ஒருவன் வியாதியஸ்
தனாயிருந்தால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை

வரவழைப்பானாக; அவர்கள் கர்த்தருடைய
நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய் பூசி,
அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள்.

அப்பொழுது விசுவாசமுள்ள ஜெபம்
நோயாளியை இரட்சிக்கும்; கர்த்தர் அவனை
எழுப்புவார்; அவன் பாவஞ்செய்தவனானால் அது
அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்.

நீங்கள் சொஸ்தமடையும்படிக்கு, உங்கள்
குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கை யிட்டு,
ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணுங்கள்.
நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும்
பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது.

எலியா என்பவன் நம்மைப்போலப்பாடுள்ள
மனுஷனாயிருந்தும், மழை பெய்யாதபடிக்குக்
கருத்தாய் ஜெபம்பண்ணினான்; அப்பொழுது
மூன்று வருஷமும் ஆறு மாதமும் பூமியின்மேல்
மழை பெய்யவில்லை.

மறபடியும் ஜெபம் பண்ணினான்; அப்பொழுது
வானம் மழையைப் பொழிந்தது, பூமி தன்
பலனைத் தந்தது.

சகோதரரே, உங்களில் ஒருவன் சத்தியத்தை விட்டு விலகி மோசம் போகும் போது, மற்றொருவன் அவனைத்திருப்பினால்,

தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்தமாவை மரணத் தினின்று இரட்சித்து, திரளான பாவங்களை மூடுவானென்று அறியக்கடவன்.

2. மாற்கு எழுதின சுவிசேஷத்தின் கடைசி அதிகாரமாகிய 16-ம் அதிகாரத்தின், கடைசி வசனத்திலே, நாம் இந்த வார்த்தைகளை வாசிக்குறோம்:

அதன்பின்பு பதினொருவரும் போஜன பந்தியிலிருக்கையில் அவர்களுக்கு அவர் தரிசனமாகி, அவர்கள் இருதய கடினத் தினிமித்தமும்... உயிர்த்தெழுந்திருந்த தம்மைக் கண்டவர்களை அவர்கள் நம்பாததினிமித்தமும், அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தைக் குறித்து அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

பின்பு, அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்.

விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்ற வன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப் படுவான்.

விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன: என் நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துவார்கள்; நவமான பாஷைகளைப் பேசுவார்கள்;

சர்ப்பங்களை எடுப்பார்கள்; சாவுக்கு ஏதுவான யாதொன்றைக் குடித்தாலும் அது அவர்களைச் சேதப்படுத்தாது; வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்த மாவார்கள் என்றார்.

3. "விசுவாசமுள்ள ஜெபம் நோயாளியை இரட்சிக்கும்." இப்போது, நாம் ஜெபத்திற்காக நம் தலைகளைத் தாழ்த்தும் போது, நாம் அனைவரும் ஒன்றாக, நம்முடைய வழியில், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வழியில், இந்த காலை வேளையிலே இங்கிருக்கும் இந்த வியாதியஸ்தர்களுக்காக விசுவாச ஜெபத்தை ஏற்றெடுப்போம். பிறகு மூப்பர்களோடு கூட நானும் அவர்கள்மேல் கைகளை வைக்க விரும்புகிறேன். அப்பொழுது தேவனுடைய

வார்த்தை சொன்னதை நாம் அப்படியே செய்திருப்போம். ஏனெனில், என்னுடைய செய்தியில் நான் வரப்போகிற இடமும் அதுவே.

இப்போது நாம் ஜெபிப்போம்.

4. எங்கள் பரலோக பிதாவே, "விசுவாசிக்க மாத்திரம் செய்" (Only Believe) என்ற இந்தப் பாடலின் இசையை நாங்கள் உம்மிடம் கொண்டுவரும்போது, அது உமது வார்த்தையின் மீதான எங்கள் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. உமது வார்த்தையின்படியே வியாதியஸ்தர்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள், இப்போது உமது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, எங்களால் முடிந்த அளவு, இந்த விசுவாச ஜெபத்தை நாங்கள் ஏற்றெடுக்கப் போகிறோம். மேலும், எங்கள் பலவீனத்திலும், உமது வல்லமையினாலும் நன்மையினாலும் எங்கள் பலவீனத்தை மேற்கொள்ள நீர் போதுமானவர் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். பின்னர் மூப்பர்களைக் கீழே வரவழைத்து, எங்கள் ஆண்டவரால் கொடுக்கப்பட்டதாக நாங்கள் அறிந்திருக்கிற ஒவ்வொரு ஆணையையும் நிறைவேற்றும் வகையில், வியாதியஸ்தர்கள் மேல் கைகளை வைக்கப்போகிறோம்.

5. ஆண்டவரே, இத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகும், உமது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய நாங்கள் முயற்சிக்கும் இவ்வேளையில், உமது கண்களில் எங்களுக்குத் தயவு கிடைத்திருப்பதாக என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். மேலும் இப்போது, நீர் எங்களுக்கு அனுப்பியுள்ள இந்தச் சிறிய குழுவோடு கூட நான் ஜெபிக்கிறேன்; ஜெபிக்கப்படுவதற்காக இங்கே வந்திருக்கும் இந்த மக்கள் தேவையுள்ள வர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்காகவும் நாங்கள் இந்த ஜெபத்தை ஏற்றிடுக்கிறோம். நீர் அவர்கள் இருதயங்களையும், அவர்கள் விருப்பங்களையும் அறிந்திருக்கிறீர்.

6. இந்தச் சபையோடு கூட இணைந்து நானும் இந்த விசுவாச ஜெபத்தை ஏற்றிடுக்கிறேன், அவர்களுக்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் நீர் அவர்களுக்கு நிறைவேற்றுவீராக. அது இப்பொழுதே ஒரு நிஜமாக மாறட்டும். மேலும், அவர்கள் இன்று இந்த ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, பழைய காலத்து ஆபிரகாமைப் போல, அறிகுறிகள் அங்கே இல்லாததுபோல எண்ணி,

நாங்கள் கேட்ட ஆசீர்வாதத்திற்கு முரணாக இருக்கும் எதையும் மறுதலித்துச் செல்லக் கடவர்கள். அது சம்பவிக்கும் என்று நீர் உமது வார்த்தையில் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறீர், நாங்கள் அதை நம்புகிறோம்.

7. இப்போது, ஊழியக்காரர்களாகவும் மூப்பர்களாகவும் இருக்கும்படி நீர் தெரிந்து கொண்டு அழைத்திருக்கும் இந்த மனிதர்களுடன் சேர்ந்து, நாங்கள் அவர்கள்மேல் கைகளை வைக்கப்போகிறோம்... நாங்கள் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பது போல. அவர்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். விசுவாச ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கைகள் அவர்கள் மேல் வைக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய விசுவாசம் இப்போது சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய உம்மை நோக்கிப் பார்த்து, குணமாகும்படி நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறோம்.

8. இப்போது, நாம் அவர்கள்மேல் கைகளை வைக்கும்போது, வரிசையாக இங்கே கீழே வருமாறு மூப்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் கையை... [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]

9. ...நீங்கள் எனக்கு உங்கள் முழு கவனத்தையும் சிதறாமல், ஒருசில நிமிடங்களுக்குத் தருவீர்களானால். நான் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளாதபடி பார்க்கிறேன், அதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள என் கைக்கடிகாரத்தை இங்கே வைக்கிறேன்.

10. சகோதரர் பீலர், நீங்கள் மறுமுனையில் ஒலிப்பதிவு செய்வதில் இருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். லியோவும் ஜீனும் இங்கே இல்லை. எனவே, இன்னும் சில நிமிடங்களில் நான் அளிக்கப்போகும் இந்த சாட்சியை நீங்கள் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், சகோதரர் போஸ் அவர்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ளும்படி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

11. இந்த காலை வேளையில், மாற்கு சுவிசேஷம் 12-ம் அதிகாரத்திலிருந்து வாசிக்க விரும்புகிறேன். நாம் இதன் ஒரு பகுதியை எடுத்து வாசிக்க விரும்புகிறோம், ஏனென்றால் இது தேவனுடைய பரிசுத்தமான, கலப்படமற்ற வார்த்தையாக இருக்கிறது. தேவன் தமது வார்த்தையில் இருக்கிறார் என்று நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். நீங்கள் அதை விசுவாசிக் கிறீர்களா? நாம் அதை வாசிக்கும்போது தேவன்

தமது ஆசீர்வாதங்களை அதனுடன் கூட்டுவார் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம், அவர் அதைச் செய்வார் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

12. பின்னர் அப்போஸ்தலர் 1-ம் அதிகாரத் திலிருந்து அவருடைய வார்த்தையின் மற்றொரு பகுதியை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கிருந்தும் நாம் வாசிக்கலாம். அவருடைய வார்த்தையை வாசிப்பதோடு அவர் தமது ஆசீர்வாதங்களைக் கூட்டும்படி நான் கர்த்தரிடம் கேட்கிறேன்.

13. நான் இங்கே தேடிக்கொண்டிருந்தேன். என் வேதாகமத்தில் நான் வாசிக்க விரும்பிய இடத்தில் ஒரு குறிப்பை வைத்திருந்தேன், ஆனால் அந்த நேரத்தில் என்னால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சற்று பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், என்னால் முடிந்தால் அதை நான் கண்டுபிடிக்கிறேன். என்னிடம் அது இருக்கிறது என்று நினைத்தேன்.

...இயேசு அவர்களை நோக்கி: தேவன் பேரில் விசுவாசமாயிருங்கள்.

மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: எவனாகிலும் இந்த மலையைப் பார்த்து: நீ பெயர்ந்து சமுத்திரத்திலே தள்ளாண்டுபோ என்று சொல்லி, தன் இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல், தான் சொன்னபடியே நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், அவன் சொன்னபடியே ஆகும்.

14. இப்போது, அப்போஸ்தலர் 1-ம் அதிகாரம் 8-ம் வசனம்.

பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசி பரியந்தமும், எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்.

15. இன்று காலையில், கர்த்தருடைய வார்த்தையின் பக்கம் சற்று நேரம் உங்கள் கவனத்தைத் திருப்ப விரும்புகிறேன். நீங்கள் அதற்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உன்னிப்பாகக் கவனியுங்கள். இந்த வார்த்தையின் மதிப்பு!

16. கர்த்தருக்காக அவரது பணியிலும் அவரது வார்த்தையிலும் இருபத்தைந்து வருட

ஊழியத்திற்குப் பிறகு; சர்வதேச சுவிசேஷ ஊழியத்தில் எனது பன்னிரண்டாவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பதன் மூலமாகவும்; தேவ கிருபையினால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைச் சந்தித்ததன் மூலமாகவும்; கூட்டங்களில் ஏறக்குறைய இரண்டு மில்லியன் அல்லது பதினைந்து லட்சம் மக்களை நம் ஆண்டவர் தமக்கென்று ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டதை நம் சொந்தப் பிரச்சாரக் கூட்டங்களில் கண்டதன் மூலமாகவும், நமது அனைத்து முயற்சிகளிலும் நான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன்: மக்கள் முதலில் இது சத்தியமா இல்லையா என்பதில் உறுதியாகும் வரை அவர்களுக்காகத் தேவன் எதையும் செய்வது சாத்தியமற்றது. உங்களால் முடியாது. எதுவாக இருந்தாலும்...

17. தேவனுடைய வார்த்தையில் சிறந்த வல்லுனர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன், நான் பார்த்த எவரையும் விட வார்த்தையைச் சிறப்பாக விளக்கக்கூடியவர்கள், ஆனாலும் அவர்களால் அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாகக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை.

18. வானொலியில் மிகச் சிறந்த நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றை நடத்துகிறார் என்று நான்

நினைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதர் இன்று காலை என் நினைவில் இருக்கிறார். ஆனால் எப்படியோ, அந்த மனிதரால் தனது நிகழ்ச்சியை வெற்றிகரமாகக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. அவர் டாக்டர் வியாட், ஒரு உண்மையான போதகர். ஆனால் ஏதோ தவறு இருக்கிறது; அது எங்கே என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவருக்குத் தரிசனம் இருக்கிறது, அவருக்கு யோசனை இருக்கிறது, அவருக்குத் திறமை இருக்கிறது, ஆனால் எப்படியோ அவரால் அந்தத் திட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. அவர் வைத்திருக்கும் திட்டம் கண்டிப்பாக வார்த்தையின் அடிப்படையில் உள்ளது, அது உலகத்தை மண்டியிடச் செய்ய வேண்டும்.

19. வெகு நாட்களுக்கு முன்பு அல்ல, லூயிஸ்வில்லேயில், டாக்டர் மொர்தெகாய் ஹாம் மற்றும் எனக்குத் தெரிந்த பல சிறந்த வேதப்பண்டிதர்களை நான் பார்த்தேன், அவர்கள் மேடைக்கு நடந்து சென்ற முப்பத்தெட்டு அல்லது நாற்பது வயதுடைய, செம்பட்டைத் தலைமுடி கொண்ட அந்த வாலிப சுவிசேஷகரை விட சிறந்த பிரசங்கிகள்,

அவர்கள் பின்வரிசையில் அமர்ந்தார்கள். அன்று இரவு அங்கே நின்ற அவர், தனக்குப் பின்னால் அமர்ந்திருந்த அந்த மனிதர்களில் பத்தில் ஒரு பங்கு அல்லது நூறில் ஒரு பங்கு கூட சிறந்த பிரசங்கி அல்ல, ஆனாலும் அவர் தேவனுடைய திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார், அதை வெற்றிகரமாகச் செய்தார்: பில்லி கிரஹாம்.

20. நான் அந்தக் காரியங்களைக் கவனித்திருக்கிறேன். அவற்றைக் கவனிக்கும் போது, நான் இந்த முடிவுக்கு வருகிறேன். நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, தேவன் தான் பார்வையாளர்களைத் தர வேண்டும். நான் இன்று காலை இங்கே நின்று மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்க முடிந்தாலும், ஊனமுற்றவர்களை அவர்களின் இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவர முடிந்தாலும், அந்தத் திட்டத்தில் தேவன் இல்லாவிட்டால், அது எங்கும் செல்லாது. தேவன் அந்தத் திட்டத்தில் இருக்க வேண்டும்.

21. மேலும் எந்த மனிதனும், அவனது கிரியைகளினால் அறியப்படுகிறான், அவனது குணம் அவனது கிரியைகளினால் அறியப்படுகிறது. அவன் யாராக இருந்தாலும், அவனது

கிரியைகள் அவனது குணத்தை நிரூபிக்கின்றன. நீங்கள் ஒரு மனிதனை எடுத்துக் கொண்டால், அவன் எவ்வளவு நல்லவனாக இருக்க முயன்றாலும், அவனது கிரியைகள் தீயவையாக இருந்தால், அவனது நன்மை அனைத்தும் ஒன்றுமில்லாமல் போகும். ஒரு மனிதனின் வார்த்தை அவனது பண்புக்கூறு ஆகும். ஒரு மனிதனின் வார்த்தை நல்லதாக இல்லா விட்டால், அந்த மனிதன் மீது உங்களுக்கு ஒருபோதும் நம்பிக்கை வராது, ஏனென்றால் அவனது வார்த்தை நல்லதல்ல.

22. ஆகையால், நம்முடைய பிதாவாகிய தேவன், அவருடைய குணமும் அவருடைய கிரியைகளும் அவர் யார் என்பதை நிரூபிக்கின்றன. இந்த உலகம் ஏதோ ஒரு மாபெரும் சிருஷ்டிகரால் உண்டானது என்பதை நாம் அறிவோம். அது தானாகவே நிகழ்ந்திருக்க முடியாது.

23. இப்போது, இந்தச் சில நிமிடங்கள் மிகவும் எளிமையானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் இதை அதற்குரிய வெளிச்சத்திற்கு நேராகக் கொண்டு செல்லும்படி ஜெபித்துக்

கொண்டு, நீங்கள் இதை உள்ளே ஏற்றுக்கொள்வதை நான் விரும்புகிறேன்.

24. இப்போது, மரங்கள் வளர்வதைப் பாருங்கள்; கிளைகளும் இலைகளும் எப்படி வருகின்றன போகின்றன என்பதையும், பூக்களையும் பாருங்கள்; வசந்த காலம், இலையுதிர் காலம், குளிர்காலம், கோடை காலம். அதற்குப் பின்னால் ஏதோ ஒன்று இருக்க வேண்டும். அதை ஒரு மரமாக உருவாக்க ஒரு நுண்ணறிவு (intelligence) இல்லாவிட்டால் ஒரு மரம் இருக்க முடியாது. அதில் எந்த வகையான உயிர் இருந்தாலும், அது அப்படி இருப்பதற்குப் பின்னால் ஒரு நுண்ணறிவு இருக்க வேண்டும்.

25. இப்போது அதை, நேராகச் சிந்தியுங்கள். அதைக் கடந்து செல்ல விடாதீர்கள். அதை ஆழமாகச் சிந்தியுங்கள். ஏனென்றால், நமது வேத பாடத்தை நீங்கள் கவனித்தால், இயேசு, "நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தில் சொன்னால்!" என்று சொன்னார்.

26. உங்கள் புத்தியில் (intellects) அல்ல; அது அங்கே ஒருபோதும் வேலை செய்யாது.

அதை வேலை செய்ய வைக்க நீங்கள் எவ்வளவு முயன்றாலும், அது வேலை செய்யாது, ஏனென்றால் அது புத்திக்கூர்மை சார்ந்தது, அதற்கு ஒரு முடிவு உண்டு.

27. ஆனால் நித்தியமான எதுவும், அதற்கு முடிவும் இல்லை, அதற்குத் துவக்கமும் இல்லை. துவக்கம் உள்ள எதற்கும் ஒரு முடிவு உண்டு. ஆனால் துவக்கம் இல்லாத காரியங்கள் மட்டுமே அப்படிப்பட்டவை. தேவனுக்கு மட்டுமே துவக்கமும் இல்லை முடிவும் இல்லை. அப்படியானால், துவக்கத்தைக் கொண்ட இந்தக் காரியங்கள் இருப்பதற்கு, துவக்கத்தைத் துவக்கி வைக்கத் துவக்கம் இல்லாத ஏதோ ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும்.

28. உருவாக்கப்பட்ட முதல் மரம், இயேசு இங்கே சபித்தது போன்ற ஒன்று, "இனி ஒருக்காலும் உன்னிடத்தில் ஒருவனும் கனபுசியாதிருக்கக்கடவன்" என்று சொன்னார், எங்கேயோ ஓரிடத்தில், அந்த மரத்திற்கு ஒரு துவக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும். அதற்குத் துவக்கத்தைக் கொடுத்தவரின் உதடுகளிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் அதை முடிவுக்குக் கொண்டு சென்றபோது, அதற்கு ஒரு முடிவு இருந்தது.

எனவே, அவருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு நித்தியமானவை என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள்.

29. ஆனால் நாம் வார்த்தையைப் புத்திக்கூர்மையின் அடிப்படையில் மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் பல முழுமையான தோல்விகளைப் பார்த்திருக்கிறோம், அது மக்களை எதை நம்புவது என்று தெரியாத ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. அவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தில் பல தளர்வான முனைகளை (loose ends) வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிளைகளில் இந்த வழியிலும் அந்த வழியிலும் ஓடுகிறார்கள், அது முடிவுக்கு வருகிறது, பின்னர் அவர்கள் ஊர்ந்து திரும்ப வருகிறார்கள். பெரிய இயக்கங்கள் தொடங்குகின்றன, அவை மெதடிஸ்டுகள், பாப்டிஸ்டுகள் மற்றும் பெந்தேகோஸ்தேக்கள் மற்றும் இவை அனைத்தையும் போலக் கிளைகளில் ஓடுகின்றன. முதல் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுக்குச் சற்றே மனோரீதியான (psychic) யோசனை கிடைக்கிறது, அவர்கள் கிளைக்கு ஓடுகிறார்கள், அங்கே பெரிய நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள்.

ஆனால், விரைவில், அவர்கள் தங்களை முடிவில் காண்கிறார்கள்.

30. ஆனால் என்றும் நிலைத்திருப்பவை நித்தியமானவைகளே, நித்தியமானவைகள் தேவனே.

31. இப்போது, நீங்கள் கவனித்தால், ஒரு மனிதன் அவனது... அவனது கிரியைகளினால் அவனது குணம் அறியப்படுகிறது. தேவன் தமது கிரியைகளினால் தமது குணத்தை எப்படிக்காட்டுகிறார் என்று நாம் நினைத்துப் பார்த்தால். அவர் தமது சொந்தக் குணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், அவர் தமது கிரியைகளை உருவாக்கினார். அவருடைய கிரியைகளை நீங்கள் பார்த்தால், அவை எவ்வளவு பெரியவை!

32. இப்போது உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு விஞ்ஞானிக்கும் எனக்கு ஒரு மரத்தை உருவாக்கச் சவால் விடுகிறேன். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு விஞ்ஞானிக்கும் எனக்கு ஒரு சிறிய, எளிய புல் தண்டு செய்யச் சவால் விடுகிறேன். அது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது.

33. அப்படியானால், அந்தக் காரியங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, வார்த்தையை வாசிப்பதன் மூலம், புத்திக்கூர்மைக்கு எட்டாத கருத்துக்களுக்கு அப்பால், இருதயத்திற்குள் செல்லும் ஒரு விசுவாசத்தை வைக்க முடியும் என்று தோன்றுகிறது. இயேசு சொன்னார், "உன் இருதயத்தில் சொன்னால்!"

34. இப்போது, நாம் நம் மனதில் குழப்ப மடைகிறோம், வெளியே சென்று, "ஓ, அது நடப்பதை நான் பார்த்தேன். ஆம். நான்..." என்கிறோம். எப்போதாவது ஒருமுறை, அது தாவி, குதித்து, அப்படிச் செல்கிறது, ஆனால் அது சரியாக நகர முடியவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் நாம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதோடு (supernatural) புத்திக் கூர்மையைக் கலக்க முயற்சிக்கிறோம். அவற்றுக்கு ஒன்றுக்கொன்று எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. புத்திக்கூர்மையாளர்கள் ஒன்றைச் சொல்வார்கள், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது இன்னொன்றைச் சொல்லும்.

35. மேலும் தேவனுடைய ஆவியால் நடத்தப்படும் எந்த மனிதனும் எந்தப் புத்திக்கூர்மை பற்றியும் கவலைப்படுவதில்லை,

அவன் தேவனுடைய ஆவியால் தன் இருதயத்திலிருந்து நடத்தப்படுகிறான். அவன் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறான். மக்கள், "ஓ, அது எப்படி முடியும்?" என்று சொல்கிறார்கள்.

36. இப்போது எனக்குக் கடிதங்களும் தொலைபேசி அழைப்புகளும் வருகின்றன, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் வெளிநாடு செல்ல மாட்டீர்கள் என்று சொல்கிறீர்களா? இவ்வளவு பெரிய..."

37. ஆனால், அது அற்புதமாகத் தெரிகிறது, ஆனால் உள்ளே ஆழத்தில் ஏதோ ஒன்று, "கவனமாக இரு" என்று சொன்னது.

38. ஆகையால், நாம் பார்ப்பவற்றை நாம் நோக்கிப் பார்ப்பதில்லை. நாம் காணாதவைகளை, தேவன் இருதயத்தில் என்ன சொல்கிறார் என்பதை நோக்கிப் பார்க்கிறோம். நாம் அந்தக் காரியங்களுக்குக் கவனம் செலுத்த முடிந்தால், தெய்வீக சுகம் எவ்வளவு அதிகம். தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்து, அது இருதயத்தில் நங்கூரமிட்டிருந்தால், நமக்கு இனி புத்திக்கூர்மை எதற்கு? நான் என் உபாதையைப்

பார்ப்பதில்லை. நான் என் அறிகுறிகளைப் பார்ப்பதில்லை. அதைப் பற்றித் தேவன் என்ன சொன்னார் என்பதை நான் பார்க்கிறேன். ஏனென்றால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவரே எஜமானர், அவரே உன்னத எஜமானர். மருத்துவர் அப்படிச் சொன்னால்...

39. இப்போது, நீங்கள் அதை மிரட்டிச் செய்ய முயன்றால், அது வேலை செய்யாது. உங்கள் மனதில் அதை நியாயப்படுத்த முயன்று, "ஆம், தேவனுடைய வார்த்தை சரியானது. நான் அதை நம்புகிறேன். அது நடக்கும் என்று நம்புகிறேன். நான் அதை நினைக்கிறேன்" என்று சொன்னால். இப்போது, அது புத்திக்கூர்மையாக இருந்தால், நீங்கள் அதை நினைப்பதை நிறுத்திவிடலாம்.

40. உங்களுக்குள் ஏதோ ஒன்று இறங்கி வந்து, அது அப்படியே இருக்கிறது என்று சொல்லும் வரை, அவ்வளவுதான். நரகத்திலிருக்கும் அத்தனை பிசாசுகளாலும் அதை உங்களிடமிருந்து அசைக்க முடியாது. இது "இதயம்" என்று அழைக்கப்படும் உள்ளே இருக்கும் ஏதோ ஒன்று. அங்கேதான்

உண்மையான விசுவாசம் தன் இளைப்
பாறுதலைக் காண்கிறது.

41. புத்திக்கூர்மையாளர்கள் அதைப் பற்றி
விவாதிக்க முயற்சிப்பார்கள். "இப்போது
நியாயமாக இருப்போம்." ஆனால்
விசுவாசத்திற்கு நியாயங்கள் இல்லை. அதற்கு
ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டுமே உண்டு, அதாவது,
தேவனுடைய வார்த்தை சரியானது. ஓ,
அங்கேதான் ஆத்துமா தன் கால்களை ஊன்றி,
நித்தியமாக அங்கே இளைப்பாறுகிறது,
ஏனென்றால் தேவன் அப்படிச் சொன்னார். ஒரு
மிரட்டலாக அல்ல, ஆனால் அதை அறிந்து
கொள்வது.

42. மேலும் பூமி, தேவனுடைய
வேலையாக இருப்பதால், அது நிச்சயமாக
அவருடைய இருப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறது
மற்றும் சாட்சியமளிக்கிறது. ஒரு தேவன் இருக்க
வேண்டும், இல்லையென்றால் பூமி இருக்காது.
ஒரு சிருஷ்டிகர் இருக்க வேண்டும், இல்லை
யென்றால் சிருஷ்டி இருக்காது. அவர் பூமியைப்
படைத்த இந்த வார்த்தை வாக்குத்தத்தத்தைக்
கொடுத்தால், அது ஆதியில் அவருடைய

வார்த்தையினால் இந்தப் பூமியைப் படைத்தது போலவே, துல்லியமாகப் படைக்க வேண்டும்.

43. தேவன், "உண்டாகக்கடவது" என்று சொன்னபோது, அதற்குப் பத்து பில்லியன் ஆண்டுகள் எடுத்திருக்கலாம். எவ்வளவு காலம் எடுத்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் எவ்வளவு காலம் எடுத்தது என்பது ஒரு பொருட்டல்ல, ஏனென்றால் தேவன் நித்தியமானவர். அவர், "உண்டாகக்கடவது" என்று சொன்னார், அது வளரத் தொடங்கியது, ஏனென்றால் தேவன் தமது சொந்த வார்த்தையை எடுத்துக்கொண்டு விசுவாசித்தார்.

44. அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் வார்த்தை, இங்கே அவருடைய வேலை, அவர் ஒரு சிருஷ்டிகர் என்பதை நிரூபித்தால், அவருடைய வார்த்தை என்ன சொல்கிறதோ அதை நாம் ஏன் அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு நம்பக்கூடாது? ஏனென்றால், இது அதே சிருஷ்டிகரின் வார்த்தை. இப்போது, அவருடைய கிரியைகள் சாட்சி கொடுக்கின்றன.

45. மேலும், இப்போது, தவறு செய்யாதவராகிய தேவன், எதையும் பேசுவதற்கு

முன்பு, அது பரிபூரணமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அது... அது தேவனிடமிருந்து வந்தால், அது ஒரு பரிபூரணமான வழியிலிருந்து வருகிறது.

46. இப்போது இதைக் கவனியுங்கள். எல்லா மக்களும், எல்லாமே, மனிதர்கள் தங்கள் கிரியைகளினால் அறியப்படுகிறார்கள்.

47. ஆஸ்திரேலியாவின் சிட்னியில் பெரிய முனிசிபல் பாலம் கட்டப்பட்டபோது, அவர்கள் உலகம் முழுவதும் பாலம் கட்டுபவர்கள், கட்டிடக் கலைஞர்களை வரவழைத்தார்கள்... ஆஸ்திரேலியாவின் சிட்னியில் உள்ள தீபகற்பத்தைக் கடந்து தெற்கு சிட்னிக்குச் செல்ல விரும்பினர், கட்டிடக் கலைஞர்கள் மற்றும் அனைவரும் வந்து, மண்ணைத் தோண்டி சோதித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள், "இதைச் செய்ய முடியாது." "விரிகுடா முழுவதும் புதைகுழியால் (quick sand) நிரம்பியுள்ளது. மண் ஒன்றாகப் பிடித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு உறுதியாக இல்லை. அது இடத்திற்கு இடம் மாறும். ஆகையால், பாலம் கட்டப்பட்டால், அதைக்

கடந்து செல்வது ஆபத்தானதாக இருக்கும்" என்று சொன்னார்கள்.

48. இறுதியாக இங்கிலாந்திலிருந்து ஒரு பாலம் கட்டுபவர் வந்தார், அவர் தரிசனமுள்ள ஒரு மனிதர். அவர் வந்தார். அவர் மணலைப் பார்த்தார். அவர் அதை அளவெடுத்தார். அவர் மண்ணைச் சோதித்தார். அவர் நீரின் ஆழத்தைச் சோதித்தார். அவர் முதலில் எல்லாவற்றையும் பார்த்தார்.

49. ஓ, எனக்கு அது மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. அவர் முதலில் எல்லாவற்றையும் பார்த்தார். இயேசு சொன்னார், "ஒரு நிலத்தை வாங்குகிறவன், அல்லது ஒரு யுத்தத்திற்குப் போகிறவன், முதலில் உட்கார்ந்து அதின் செலவைக் கணக்குப்பார்ப்பான்." இன்று காலை இங்கே பலிபீடத்தில் இருக்கும் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும், நீங்கள் அபிஷேகம் பண்ணப் படுவதற்கு வருமுன் உங்கள் இருக்கைகளில் உட்கார்ந்து, இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று கணக்குப்பார்த்தால், அது ஒரு ஜெப வரிசையில் ஏனோதானோவென்று செல்வதாக இருக்காது, அது தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார் என்றும் தேவன் தமது வார்த்தையைக்

காத்துக்கொள்ள வல்லவர் என்றும் உறுதியான நம்பிக்கையோடு செல்வதாக இருக்கும்.

50. எனவே, இந்த மனிதர் மண்ணைச் சோதித்தார். அவர்... புதைகுழி இருந்த ஒவ்வொரு படுகையையும் சோதித்தார். இறுதியாக, அவர் அதிகாரிகளிடம் சென்றார். "நான் பாலத்தைக் கட்டுவேன், அது பாதுகாப்பாக இருக்கும்" என்று அவர் கூறினார்.

51. அமெரிக்காவிலும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் உள்ள பாலம் கட்டுபவர்கள் சிரித்துவிட்டு, "அந்த மனிதர் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர். எந்த மனிதராலும் அங்கே ஒரு பாலத்தைக் கட்ட முடியாது" என்று மட்டுமே சொன்னார்கள். "கட்டப்படும் பாலத்தில் ஒரு கோழி நடந்தால் கூட, அது மூழ்கிவிடும். பாலத்தால் அதைத் தாங்க முடியாது. பாலத்தின் குறுக்கே ஓடும் நாயின் அதிர்வுகள் கூட பாலத்தை அதிர வைக்கும்," என்று சொன்னார்கள், "மணலை அசைக்கும், பாலம் கீழே போய்விடும். இதைச் செய்ய முடியாது."

52. ஆனால் இந்த மனிதர் தரிசனமுள்ள ஒரு மனிதர், தான் என்ன பேசுகிறோம் என்று அவருக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் அவருக்குள் இருந்த ஏதோ ஒன்று அவரால் அதைச் செய்ய முடியும் என்று அவரிடம் சொன்னது. தேவனே, சபையில் அப்படிப்பட்ட மனிதர்களை எங்களுக்குத் தாரும்!

53. இப்போது, அனைத்து அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளிலிருந்தும், இதைச் செய்ய முடியாது என்று அறிவியல் நிரூபித்தது. ஆனால் இந்த மனிதருக்குத் தன்னால் அதைச் செய்ய முடியும் என்ற தரிசனம் இருந்தது, எனவே அவர் ஒப்பந்தத்தை எடுத்தார்.

54. விரைவாக அவர் வேலைக்குச் சென்றார். அவர் மண்ணைச் சோதிக்கத் தொடங்கினார். அவர் சோதிக்கத் தொடங்கினார், மேலும் புதைகுழி படுகையின் ஆழத்தை அளந்தார். அவர் ஒவ்வொரு ஆணிகளையும் சோதித்தார். அவர் ஒவ்வொரு மரத்துண்டையும், ஒவ்வொரு உலோகத் துண்டையும், ஒவ்வொரு கான்கிரீட்டையும் சோதித்தார். எல்லாம் மிகச் சரியாகச் சோதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால், அவரது பெரிய பெயரும், அவரது

குணமும், அவரது திறமையும் அந்தப் பாலம்
நிற்குமா இல்லையா என்பதில்தான்
தங்கியிருந்தது.

55. தரிசனமுள்ள இந்த உலகத்தைச் சேர்ந்த
ஒரு மனிதன், ஒரு பாலத்தில் வைப்பதற்கு முன்
எல்லாவற்றையும் சரியாகச் சோதித்து
உறுதியப்படுத்திக் கொண்டால், அவனது
குணத்துக்காகவும் அவனது பெயருக்காகவும்
அதைச் செய்தால், வேதாகமத்தில் சொல்லப்
பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு
வார்த்தையையும் நம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட
பரலோக பிதா எவ்வளவு அதிகமாகச்
சோதித்திருப்பார். அவர் ஒவ்வொரு வார்த்தை
யையும், ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசியையும்
சோதித்தார். "தேவனிடத்தில் வருகிற ஒவ்வொரு
மகனும் சோதிக்கப்பட வேண்டும்." இந்தப்
பெரிய நெடுஞ்சாலையில் செல்லும்
பொருட்கள், ஒவ்வொரு கல்லும், ஒவ்வொரு
பொருளும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வைக்கப்
படுவதற்கு முன், சோதிக்கப்பட வேண்டும்,
தண்டிக்கப்பட வேண்டும். "தேவனிடத்தில்
வருகிற ஒவ்வொரு மகனும் முதலில்
சோதிக்கப்பட வேண்டும்." விதிவிலக்குகள்

இல்லை; ஒவ்வொருவரும்! ஒவ்வொரு
தீர்க்கதரிசியும், அந்த வேதாகமத்தில் எழுது
வதற்கு முன், பரிசுத்த ஆவியினால்
சோதிக்கப்பட்டார்கள்.

56. அந்தப் பாலம் கட்டியவர் போல,
மன்னிக்கவும், நான் அவர் பெயரை
மறந்துவிட்டேன், எனக்குத் தெரிந்திருந்தது,
ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்பு அந்தக் கட்டுரையை
வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன், அவர்
எல்லாவற்றையும் எப்படிச் சோதித்தார் என்று.
அவர் தன்னால் முடிந்த சிறந்த
மெக்கானிக்குகளைக் கண்டுபிடித்தார். சிறந்த
கான்கிரீட் மனிதரைப் பிடித்தார். தன்னிடம்
இருந்தவற்றில் சிறந்ததை ஒன்றாக இணைக்க,
அவரால் முடிந்த சிறந்ததைக் கண்டுபிடித்தார்.

57. ஓ, தேவன் தமது சபையில் தம்மால்
முடிந்த சிறந்ததை வைக்கிறார் என்பதை
நினைக்கும் போது என் ஆத்துமா தேவனுக்கு
"அல்லேலூயா" என்று கூக்குரலிடும். தேவன்
தமது பிள்ளைகளை எடுத்து அவர்களை ஒரு
அக்கினிப் பரீட்சையில் சோதிக்கிறார், பின்னர்
அவர்கள் சோதிக்கப்பட்டதால் அவர்களை
கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வைக்கிறார். அவர்கள்

விசுவாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் சோதனைகளைக்
கடந்து சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு
அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் அவருடைய
சாட்சிகள். அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று
அவர்களுக்குத் தெரியும். வெறும் புத்தி சார்ந்த
கருத்து மட்டுமல்ல, அவர்கள்
விலையேறப்பெற்ற பரிசுத்த ஆவியினால்
மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறார்கள், மேலும்
கல்வாரிக்கு நேராகத் தங்கள் ஆத்துமாக்களைக்
கற்பாறையைப் போல வைக்கும் வரை
காலத்தால் சோதிக்கப்பட்டுப் பரீட்சிக்கப்
பட்டிருக்கிறார்கள். ஆம், அவர்கள் காலத்தால்
சோதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் அவருடைய
வல்லமையின் சாட்சிகள். அதன் மூலமாக,
தேவன் பூமியிலிருந்து மகிமைக்கு ஒரு
பாலத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார், வழிப்
போக்கன் நெடுஞ்சாலையில் வந்து, பகலின்
குளிர்ச்சியில் மரத்தின் அடியில் உட்காரும்படி,
காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட பொருட்களால்,
தேவனை அவருடைய வார்த்தையில் பிடித்துக்
கொள்கிறவர்களால் அது கட்டப்படுகிறது.
அறிகுறிகள் என்னவாக இருந்தாலும்,
சூழ்நிலைகள் என்னவாக இருந்தாலும், அது
வழியில் நிற்காது. தேவன் ஒரு சாட்சியாகக்

காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட பொருளைப் பெற்றிருக்கிறார், அவர் அதை வைக்கிறார்.

58. இறுதியாக... அந்தப் பெரிய பாலம் கட்டுபவர்... கட்டிடக் கலைஞர்கள் ஓரமாக நின்று, கட்டியவரிடமும், பல விமர்சகர்களிடமும், "அது ஒருபோதும் நிற்காது" என்று சொன்னார்கள்.

59. அப்படியே அவர்கள், "சபை ஒருபோதும் எழும்பாது" என்று சொன்னார்கள். "அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்துவிட்டன" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். "பழைய காலத்து மார்க்கத்தை இனி அனுபவிக்க முடியாது" என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

60. ஆனால், ஓ, இந்த மனிதர் அந்தப் பொருட்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாக வைத்தபோது, அவர் தோண்டினார். அவர் காற்றாதிகளை (blowers) எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் புதைகுழி படுகைகளை ஊதி வெளியேற்றினார். அவர் கீழே, கீழே, கீழே சென்றார், நூற்றுக்கணக்கான அடிகள் நீருக்கு அடியில், அந்த நகரும் மணலை ஊதித் தள்ளும் வரை, அவர் இந்தக் கான்கிரீட்டைக் கடலின்

அடியில் உள்ள பாறையில் நங்கூரமிட்டு நிறுத்தினார். ஓ, அதற்கு ஒரு விலை இருந்தது, ஆம்.

61. பெறுவதற்குத் தகுதியான எதற்கும், அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு விலை உண்டு. இந்த இரட்சிப்பு எவ்வளவு பெரியது! எப்பேர்ப்பட்ட பெரிய விலை! ஆனால், அவர் இறுதியாக நகரும் மணலுக்கு அடியில் சென்றார்.

62. தேவன் கிறிஸ்தவர்களை எடுத்து அவர்களைச் சோதித்து, சோதித்து, அவர்களைத் துலக்கி, துலக்கி, துலக்கி, இறுதியாக ஒரு நாள், அவர் கன்மலையாகிய பாறைக்குக் கீழே வருகிறார். சில மனிதர்கள் கை குலுக்குதல் மற்றும் சபையில் சேருதல் மற்றும் சில முறை தெளிக்கப்படுதல் அல்லது ஞானஸ்நானம் பெறுதல் அல்லது அதுபோன்ற இந்தச் சிறிய உறுதியற்ற அனுபவத்தை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் அவர் நகரும் மணல் அனைத்தையும் கிறிஸ்து இயேசு என்னும் கன்மலையின் மேல் நங்கூரமிடும் வரை கழுவித் தள்ளுகிறார். நரகத்திலிருக்கும் எந்தப் பிசாசுகளாலும் அவனை அசைக்க முடியாது.

63. பாலம் கட்டியவருக்குத் தான் என்ன செய்கிறோம் என்று தெரிந்திருந்தது. இறுதியாக, அது கட்டி முடிக்கப்பட்டபோது, அவர்களில் சிலர், "அது நிற்காது. எதற்கும் அதைக் கடப்பது ஆபத்தானது" என்று சொன்னார்கள்.

64. அவர் ஒரு கூட்டப் பொறியாளர் களையும், ரயில்வேக்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். அன்று அவர்கள் தெற்கு சிட்னியிலிருந்து வடக்கு சிட்னிக்கு, அந்தப் பாலத்தின் வழியாகச் சென்றபோது, அவர் சுமார் எட்டு பெரிய சரக்கு ரயில்களை முழுமையாக ஏற்றினார். அவர் நகர மேயரை ஒரு காரில் அமர்த்தினார், அவர் அதன் முன்பாகக் கொடியை ஏந்திக்கொண்டு நடந்து சென்றார். அந்தப் பெரிய இராணுவமும், முழுமையாக ஏற்றப்பட்ட எட்டு பெரிய நீராவி என்ஜின்களும் அந்தப் பாலத்தின் குறுக்கே அணிவகுத்துச் சென்றபோது, கட்டியவர் முதலிடம் வகித்து, முன்னால் சென்றார், அது அசையவே இல்லை.

65. சபையின் கட்டிடக்கலைஞராகிய தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து, இந்த பூமிக்கு வந்து அஸ்திவாரத்தைப் போட்டார். அவர் பிசாசைச் சந்தித்தபோது, தேவனுடைய

வார்த்தையினால் சோதிக்கப்பட்டார், அவர், "மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல... பிழைப்பான்' என்று எழுதியிருக்கிறது" என்றார். அவன் அவரைத் தேவாலயத்தின் உப்பரிகைக்குக் கொண்டு சென்றபோது, அவர், "எழுதியிருக்கிறது" என்றார். அவர் தமது சபையில் போடும் பொருளைப் பார்க்கிறீர்களா? அவன் அவரை மலைக்குக் கொண்டு சென்று, அவர் வைத்திருக்கக்கூடிய எல்லாப் பெரிய திட்டங்களையும் அவரிடம் காட்டினான்; அவர், "எழுதியிருக்கிறது" என்றார்.

66. தேவனுடைய வார்த்தை அனைத்தும் காலத்தால் சோதிக்கப்பட்டது. இரத்தம் தோய்ந்த தமது சொந்த அங்கி அசைவாட நமக்கு முன்பாகச் செல்லும் பெரிய தளபதி அவரே, இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மீட்கும் அன்பின் மூலம், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய இந்தப் பெரிய சபையில் நங்கூரமிடப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரையும் ஒவ்வொரு ஆணியையும் சோதித்த பரிசுத்த ஆவியினால் ஒரு சபையை அவர் சம்பாதித்திருக்கிறார். இதைச் செய்வது காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட ஒரு பொருள்.

67. அவர் அணிவகுத்துச் செல்லும்போது, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய மறுபடியும் பிறந்த சபையாக அவருக்குப் பின்னால் வரும் பெரிய படை, அது அசைக்கப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் அசைக்க முடியாத ஒரு ராஜ்யத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அது கிறிஸ்து இயேசுவே மூலைக்கல்லாக இருக்க, உறுதியான கன்மலை வரை ஆழமாகத் தோண்டப் பட்டுள்ளது. அவர் தனது சொந்த இரத்தம் தோய்ந்த அங்கியுடன் நமக்கு முன்பாகச் சென்று வழியை உருவாக்குகிறார், அது மீட்பின் அடையாளம்.

68. சாட்சிகள்! "நீங்கள் எருசலேமிலும், யூதேயாவிலும், சமாரியாவிலும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்." அவருடைய சபை அவருடைய சாட்சியாக நிற்கிறது. இன்று காலை, நான் இதைச் சொல்லி உங்களிடம் விட்டுவிட விரும்புகிறேன். நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற பிறகு நாம் அவருடைய சாட்சிகளாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால் நீங்கள் சாட்சி சொல்லக்கூடிய ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டுமே இருக்க முடியும், அதாவது, சத்தியம் என்று நீங்கள் அறிந்தது.

69. அந்த மனிதன் மணல் முழுவதையும் ஊதித் தள்ளிவிட்டு, பூமியின் மார்பில் உறுதியான பாதையைக் கண்ட பிறகு சாட்சி சொல்ல முடிந்தது. அது தாங்கும் என்பதற்கு அவர் ஒரு சாட்சியாக இருந்தார். அவர் அந்தப் பெரிய பொருட்களின் மீது இயந்திரங்களை வைத்து ஒவ்வொன்றையும் சோதித்தார். அவை தாங்கும் என்பதற்கு அவர் ஒரு சாட்சியாக இருந்தார், ஏனென்றால் அது அதன் முழு பலத்தில் வைக்கப்பட்டதை அவர் பார்த்தார், அது தாங்கியது.

70. தேவனுடைய வல்லமையால் நிரப்பப்பட்டு, நித்திய தேவனின் நித்திய ஜீவனை ருசித்து, அது நமக்குள் வாசம் பண்ணுகிற, பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் பிறந்த நாம், அவருடைய நன்மைக்கும், அவருடைய வார்த்தைக்கும், அவருடைய வல்லமைக்கும் சாட்சிகளாக இருக்கிறோம். இது இனி ஒரு ஊகம் அல்ல. இது அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்துகொள்வது (know-so).

71. நோவா, பேழையைக் கட்டியபோது, ஒரு நீதிபரரான தேவன் இருக்கிறார் என்று அநீதி நிறைந்த உலகுக்குச் சாட்சி அளித்தார்.

அது கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பார்ப்பதற்குப் பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தோன்றினாலும், புயலின் ஊடே மிதக்கக்கூடிய ஒரே படகு அதுதான் என்பது நிரூபணமானது. அது எழுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, அது... அவர் அநீதி நிறைந்த உலகத்தைக் கண்டித்தார், அதில் விசுவாசித்தவர்களை நீதிமான் களாக்கினார்.

72. சில நேரங்களில், மனிதனின் கண்களுக்குத் தேவன் செய்யும் காரியங்கள் எவ்வளவு அபத்தமாகத் தோன்றுகின்றன. நோவா அந்தப் படகை எந்த வகையான மரத்தால் கட்டினார் என்று நீங்கள் எப்போதாவது நினைத்துப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அது சீத்திம் மரத்தால் கட்டப்பட்டது. கிடைக்கக்கூடிய மரங்களிலேயே அதுதான் மிகவும் மென்மையானது. அது பால்சாம் (balsam) போன்றது. அது ஒரு... நீங்கள் அதை அங்கே ஏரியில் எறிந்தால், அது ஐந்து நிமிடங்களில் மூழ்கிவிடும். இது பால்சாம் மரம், அல்லது சீத்திம் மரம், அதில் துளைகள் இருக்கும். ஒரு பேழை மாபெரும் ஜலப்பிரளய அழிவின் சோதனையைத் தாங்க வேண்டும்

என்பது, மென்மையான மரத்தால்
செய்யப்பட்டது என்பது விசித்திரமான விஷயம்
அல்லவா? சரி, அது வளைந்து கொடுக்கும்
தன்மையுள்ளதாக இருந்தது.

73. சில நேரங்களில் நாம் மிகவும்
கடினமாகவும் நம் வழிகளில் பிடிவாதமாகவும்
இருக்கும்போது, தேவனால் நம்மை எதற்கும்
பயன்படுத்த முடியாது.

74. ஆனால் அவர் அதைச் செய்ததற்குக்
காரணம் இங்கே: நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர்
அதைச் செய்த பிறகு, தாரை அல்லது பிசினை,
அது மற்ற மரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது,
அதைக் காய்ச்சினார். இப்போது, இதற்கு என்ன
அர்த்தம்? அவர் பேழையை ஒன்றாக
இணைத்தபோது, அது இந்த உண்மையான
லேசான, மென்மையான மரத்தால்
செய்யப்பட்டது. நீங்கள் அதை மிக எளிதாகத்
தூக்கிச் செல்லலாம், அது மிகவும் லேசானது
மற்றும் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை
கொண்டது. பின்னர் அவர் ஒரு பைன் (pine)
மரமாகிய மற்றொரு மரத்தை வெட்டினார்.
அவர்கள் அதை அடித்தார்கள், அவர்கள் அதை
எடுக்கும் விதம் அதுதான், அதிலிருந்து பிசின்

வெளியே வரும் வரை அதை அடித்து
நொறுக்கினார்கள். பின்னர் அவர் இந்தப்
பிசினை எடுத்து இந்த லேசான மரத்தில்
ஊற்றினார், மேலும் லேசான மரத்திலிருந்த
சிறிய துளைகள் பிசினுடன் நிரப்பப்பட்டு,
உறையிடப்பட்டு, எஃகுவை விடக்
கடினமானது.

75. தேவன் தம்மை வெறுமையாக்கிய தமது
சபையை எடுத்துக்கொண்டார், அது தேவனு
டைய கரங்களில் வளைந்து கொடுப் பதைத்
தவிர வேறில்லை. தேவன் தமது சொந்தக்
குமாரனை வெட்டி, அடிகள் மற்றும் காயங்கள்
மூலம் தமது குமாரனிடமிருந்து ஜீவனை
எடுத்து, அதை விசுவாசிக்குள் ஊற்றினார்;
அவன் உறையிடப்பட்டு, நியாயத்தீர்ப்புகளுக்குத்
தயாராகிறான். நியாயத் தீர்ப்பைத் தாங்கக்கூடிய
ஒரே விஷயம் அதுதான்.

76. அது நியாயத்தீர்ப்புகளைக் கடந்து
சென்றது, ஏனென்றால் அது... தண்ணீர்
நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தது, அது நியாயத்
தீர்ப்பின் வழியாகச் சென்றது. தேவன் தான்
என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறிந்திருந்தார்
என்பதற்கு அது சாட்சியாக இருந்தது. நோவா

தேவனுடைய வார்த்தையைப் பின்பற்றினார்.
அநேக காரியங்களைச் சொல்லலாம்.

77. பரலோகத்தில் ஒரு தூதன் அல்லது பரலோகத்தில் ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்பதற்குத் தானியேல் ஒரு சாட்சியாக இருந்தார், அவர் இருதயத்தின் இரகசியங்களை அறிந்தவர், ஏனென்றால் அவர் தமது தூதனை அனுப்பித் தானியேலை விடுவித்தார். மற்றும் அநேகர் சாட்சியாக இருந்தனர்.

78. இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது, வானங்கள் சாட்சி கொடுத்தன. "அங்கே இருக்கிறது அந்தப் பொருள். அதுதான் அந்த விஷயம்." நீங்கள் கவனித்தால், சிருஷ்டி அனைத்தும் அதற்குச் சாட்சி கொடுத்தன.

79. "நடுப்பகலில்." ஓய்வுநாள் எப்போது ஓயும் என்று தேவன் முன்பே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தபோது, "நடுப்பகலில் சூரியன் மறையும் ஒரு காலம் வரும்" என்று சொன்னார். "ஆறாம் மணி நேரம் முதல் ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரை அந்தகாரம் உண்டாயிருந்தது." அது என்ன? சூரியன்... இப்போது, அந்தகாரம் என்றால் அதில் கொஞ்சம் வெளிச்சம்

இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. அந்தகாரம் என்பது முற்றிலும் முழுமையான இருள், எகிப்தில் இருந்தது போல மிகவும் இருட்டாக இருந்தது, அதை உணர முடிந்தது. ஒரு கதிர் ஒளி கூட இல்லை!

80. சூரியன் சாட்சி கொடுத்தது, "அவரே அந்த நபர். தேவன் சபையைக் கட்டப்போகும் பொருள் அதுதான்." சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் சாட்சி கொடுத்தன. அவர் மரித்தபோது, வானங்கள் சாட்சி கொடுத்தன. பூமி குலுங்கியது, பாறைகள் பிளந்தன. பூமி சாட்சி கொடுத்தது. பூமியில், பூமியின் தூசியில் நித்திரை செய்த பரிசுத்தவான்கள் எழுந்திருந்து, சாட்சி கொடுத்தார்கள்.

81. பெந்தேகோஸ்தே நாளில் மக்கள் கேலி செய்தபோது, பேதுரு எழுந்து நின்று, கல்வாரியில் அவரிடமிருந்து அடிக்கப்பட்ட அதே ஜீவனில் சில, பரிசுத்த ஆவியின் வடிவில் பேதுருவுக்குள் ஊற்றப்பட்டதற்குச் சாட்சி கொடுத்தார். அவர் அங்கே தேவனுடைய வார்த்தைக்குச் சாட்சியாக நின்றார், மேலும் வேதத்திலிருந்து ஒரு வசனத்தைக் கொண்டு சாட்சி கொடுத்தார், "யூதர்களே, எருசலேமில்

வாசம்பண்ணுகிறவர்களே, இது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக்கடவது, என் வார்த்தைகளுக்குச் செவிகொடுங்கள். நீங்கள் நினைக்கிறபடி இவர்கள் வெறிகொண்டவர்களல்ல, இது யோவேல் தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது, 'கடைசி நாட்களில் நான் மாம்சமான யாவர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்று தேவன் சொல்லுகிறார்.'" அவர் ஒரு சாட்சியாக இருந்தார்.

82. இப்போது நாம் இந்தக் கடைசி மற்றும் பொல்லாத நாட்களில் நுழைகிறோம், அவர் சாட்சிகளைப் பெறப்போகிறார். அவருக்குச் சாட்சிகள் இருக்க வேண்டும். தேவன் ஜீவிக்கிறார். தேவனுடைய வார்த்தை நித்தியமானது.

83. இப்போது நம் வேத வாசிப்புக்குத் திரும்புவோம். இயேசு மலையிலிருந்து இறங்கி வரும்போது, அவருக்குப் பசியாயிருந்தது. அவர் ஒரு மரத்தைப் பார்த்தார், அதில் கனிகள் இல்லை. அவர் ஒருவேளை தனது குரலை உயர்த்தியிருக்க மாட்டார்.

84. அவர் எழுந்து நின்று, "இப்போது கனவான்களே, ஒரு ஓரமாக நில்லுங்கள். என் வல்லமையை உங்களுக்குக் காட்ட விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லவில்லை. அவர்... "அந்த மரத்தை அப்படிச் செய்ய எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது" என்று சொன்னார். அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

85. அவர் அதை நோக்கி நடந்து சென்றார். அதில் ஒன்றும் இல்லை என்பதைக் கண்டார், எனவே அவர், "ஒருவனும் உன்னிடத்தில் கனபுசியாதிருக்கக்கடவன்" என்று சொல்லிவிட்டு நடந்து சென்றார்.

86. பேதுரு அதைக் கேட்டான். மறுநாள், அவன் அந்த வழியாக வந்தபோது, ஓ, மரம் இன்னும் அங்கே இருந்தது, ஆனால் அது செத்துப்போயிருந்தது. அந்த மரம் வேரிலிருந்து எவ்வளவு சீக்கிரமாக உலர்ந்துபோனது என்பதைப் பற்றி அவன் குறிப்பிட்டான். இயேசு, "இல்லை..." என்றார்.

87. பாருங்கள், அது மரத்தின் தவறு அல்ல. அத்திப்பழங்களின் காலம் இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் தம்மை மகிமைப்

படுத்தவும், தம்மை நிரூபிக்கவும் அவர் அதைச் செய்தார். அவர் மேசியாவாக இருந்தார், அவர் மேசியா என்பதற்கு அது சாட்சிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. அது அவருடைய மேசியாத்துவத்தின் முத்திரை. கடைசி முத்திரை அவருடைய உயிர்த்தெழுதல், அவருடைய பரமேறுதல். அது அவருடைய மேசியாத்துவத்தின் கடைசி முத்திரை. அவர் செய்தது அவர் [மேசியா] என்பதற்கு ஒரு நிரூபணமாக இருந்தது. அவர் சுற்றித் திரிந்து, "எல்லா மரங்களே சாகுங்கள்" என்று சொல்லவில்லை. பின்னர் இந்த வேதத்தை எழுதப்போகும் சீஷர்கள், அவர் மேசியா என்று அறிந்துகொள்வதற்காக அவர் அதை அங்கே செய்தார். புரிகிறதா?

88. பின்னர், பேதுரு, "இதோ, இந்த மரம் எவ்வளவு சீக்கிரமாக உலர்ந்துபோயிற்று!" என்று இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது.

89. அவர் அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்து, 'பெயர்ந்து, சமுத்திரத்திலே தள்ளாண்டுபோ' என்று சொல்லி, சந்தேகப்படாமல், நீங்கள் சொல்வது நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், நீங்கள் சொன்னபடியே உங்களுக்கு ஆகும்" என்றார்.

90. இப்போது கேளுங்கள். தேவனுடைய இந்தப் பெரிய பொருளாதாரத்தில், நாம் இருக்கும் இந்தப் பெரிய கப்பலில், சீயோன் என்னும் பழைய கப்பலில், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அது பொருளின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது.

91. இப்போது சாட்சிக்கு! நான் இதைக் கவனித்துச் சில காலம் ஆகிறது. இப்போது ஒரு சிறிய போதனைக்காக உன்னிப்பாகக் கவனியுங்கள்.

92. வாழ்க்கையில் சில நேரங்களில் எல்லாம்... நான் துன்பத்தைப் பார்க்கும்போது, மற்றும் பிசாசின் சக்திகளால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டவர்களைப் பார்க்கும்போது, என் இதயம் அவர்களுக்காக இரத்தம் சிந்துகின்றது. இன்னும், அவர்கள் என்னைத் தொலைபேசியிலும், கூட்டங்களிலும் அழைக்கிறார்கள், கூக்குரலிடுகிறார்கள், நகர்கிறார்கள், இழுக்கிறார்கள், அந்த மக்களுக்கு "இல்லை" என்று சொல்வது மிகவும் கடினம். வெளிப்படையாகச் சொன்னால், என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது; எனக்காக யாராவது அதைச் சொல்கிறார்கள். என்னால் அவர்களிடம்

செல்ல முடியவில்லை. என் இதயம் அவர்களுக்காக எப்படி இரத்தம் சிந்துகின்றது. நாளுக்கு நாள் நான் அதன் சித்திரவதைகளை அனுபவிக்கிறேன், சில நேரங்களில் நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

93. பிறகு, நான் வேதத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, அவர் பெதஸ்தா குளத்திற்குச் செல்வதையும், அங்கே ஊனமுற்றவர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் பார்ப்பதையும் கண்டு எனக்கு நானே ஆறுதல் சொல்லிக்கொள்கிறேன்; அவர் ஒரு மனிதனிடம் சென்று, படுக்கையில் படுத்திருந்த அவனைச் சுகமாக்கி, மற்றவர்களை விட்டுவிட்டு நடந்து சென்றார். ஆனால், இன்னும், என் இதயத்தின் ஆழத்தில், அது என்னை... அந்த எரிச்சலை அது எடுத்துப்போடவில்லை. ஓ, ஏதேனும் நடக்கக்கூடாதா என்று நான் எவ்வளவு விரும்புகிறேன்!

94. பிறகு நான் கவனித்திருக்கிறேன், அங்கே போர்ட்லேண்ட், ஓரிகானில், அன்று இரவு அந்தப் பைத்தியக்காரன் என்னைக் கொல்ல மேடைக்கு ஓடி வந்தான். அங்கே ஏதோ நடந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அது

புத்திக்கூர்மையில் (intellectuals) இல்லை. புத்திக்கூர்மையின்படி பார்த்தால், மற்றப் போதகர்கள் ஓடியது போல நானும் ஓடியிருப்பேன். ஆனால், நான் ஓடவில்லை. அங்கே ஏதோ இருந்தது; தேவன் தமது வல்லமைகளை வெளிப்படுத்தத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தார்.

95. ஒருமுறை, அவர், "நீங்கள் சும்மாயிருந்து நானே தேவனென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றார். சபை மட்டும் நீண்ட நேரம் சும்மா இருந்தால்! தேவன் ஏதாவது சிறிது செய்வார், அவர்கள் எல்லோரும் உற்சாகமடைந்து ஓடித் திரிந்து, அதைச் செய்து, பாருங்கள், தேவனுடைய சித்தத்தை விட்டு வெளியேறுவார்கள். சும்மாயிருங்கள்.

96. ஒருமுறை அவர் செங்கடலில் தமது வல்லமையைக் காட்டப் போனார். அவர், "செங்கடலே, நீ சும்மா நில்" என்றார். அவர் தமது பிள்ளைகளை அதன் வழியாக நடத்தினார். அவர்கள் திரும்பி, "ஆண்டவரே, நாம் அதை மீண்டும் செய்வோம்" என்று சொல்லியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? அது நடந்திருக்காது. நிச்சயமாக இல்லை.

97. ஒருமுறை ஒரு யுத்தத்தை நடத்தி முடிக்க அவருக்குச் சிறிது நேரம் தேவைப்பட்டது. தேவன் தாம் செய்யப்போவதைப் பார்க்கும்படி அங்கே சூரியனைச் சும்மா நிற்க வைத்தார். ஆம். "இப்போது, சூரியனே, நீ அங்கே சில நிமிடங்கள் சும்மா நில். நான் உனக்கு ஒன்றைக் காட்டப்போகிறேன்." இப்போது அடுத்த நாள், யோசுவா, "சூரியனே, சும்மா நில்" என்று சொன்னால் என்ன நடந்திருக்கும்? அது செய்திருக்காது. தேவன் ஏதோ ஒன்றைச் செய்யப் போகிறார். அவர் தமது வல்லமைக்குச் சாட்சி கொடுக்கப் போகிறார். அவருடைய வார்த்தை, அவர் சர்வவல்லவர், அவர் அதற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார்.

98. ஒருமுறை, எரிகோவிலிருந்து ஒரு குருடன் வெளியே வந்தான். இயேசு கடந்து செல்கையில், அந்தக் குருடன், "எனக்கு இரங்கும்!" என்று அலறினான். வேதாகமம் சொல்கிறது, "இயேசு நின்று, 'அவனை இங்கே கொண்டுவாருங்கள்' என்றார்." ஓ, என்னே! கிறிஸ்து சும்மா நின்றார், ஏனென்றால் தேவன்

தமது வல்லமையைக் காட்ட அவரைப்
பயன்படுத்தப் போகிறார்.

99. சாலையில் இன்னும் நூறு குருடர்கள்
இருந்திருக்கலாம்; எனக்குத் தெரியாது.
அநேகமாகப் பிரதான ஆசாரியர், "இங்கே ஒரு
நிமிடம் வாரும்! மரித்தோரை எழுப்பின நீர்
யார்? எழுப்பும்... எங்களிடம் அவர்களால்
நிறைந்த ஒரு கல்லறை இருக்கிறது. நீர்
லாசருவை எழுப்பினீர் என்று கேள்விப்
பட்டோம்" என்று சொல்லியிருக்கலாம்.
ஆனால், தேவன் தமது மேசியாத்துவத்தை
உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவர்
அதைத்தான் செய்து கொண்டிருந்தார்.
நிச்சயமாக.

100. இப்போது, என்ன நடக்கிறது என்று
நான் அடிக்கடி யோசித்திருக்கிறேன். ஆனால்
மனிதர்கள் வாழக்கூடிய ஒரு இடம் இருக்கிறது,
தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் மிக நெருக்கமாக,
அது உங்கள் தெரிந்துகொள்ளுதல் படி அல்ல,
தேவனுடைய முன்குறித்தலின்படி, நீங்கள் அந்த
இடத்தில் வாழ்கிறீர்கள், அங்கே உங்கள்
சொந்தப் புத்திக்கூர்மைக்கு இனி அதனுடன்
எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை.

101. தென்னாப்பிரிக்காவில், சூனியக்காரர்கள் கூட்டத்தால் நான் சவால் விடப்பட்டேன். அங்கே நின்று கொண்டு, ஒரு டஜன் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களில் ஒருவராக, அவர்கள் என்மீது மாந்திரீகம் செய்ய முயன்றார்கள். ஆனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பார்வை, மற்றும் குருட்டுத்தன்மை போன்றவைகளைத் திரும்ப அளிக்கத் தேவனுடைய மகிமையைப் பார்க்கும்படி தேவன் அவர்களைச் சும்மா நிற்க வைத்தார்.

102. அங்கே ஜெர்மனியின் கார்ல்ஸ்ரூவில், ஒரு மதியம் ஆவியுலகவாதிகள் வந்தபோது... அவர்கள் ஹோட்டலில் என்னுடன் சண்டையிட விரும்பினார்கள். அந்த மனிதர் அவர்களை உள்ளே விடவில்லை. அவர்கள், "இன்று மதியம் அந்தக் கூட்டத்தின் மீது ஒரு மாந்திரீகம் செய்வோம், யாரும் வரமாட்டார்கள்..." இல்லை, "புயலால் அதை ஊதித் தள்ளுவோம்" என்று சொன்னார்கள். வானம் அழகாகவும் பிரகாசமாகவும் இருந்தது. ஆனால் நாங்கள் அங்கே சென்று பாடலைத் தொடங்கியபோது, ஒரு பெரிய சக்திவாய்ந்த புயல் வந்தது. எனக்கு ஒரு பக்கம் சுமார் இருபது பேரும், மறுபக்கம்

இருபது பேரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் மந்திரங்களைச் செய்து கொண்டும், கத்தரிக்கோலால் தங்கள் இறகுகளை வெட்டிக்கொண்டும், மாந்திரீகம் செய்ய அது போன்ற விஷயங்களைச் செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள். திடீரென்று, அந்த முப்பதாயிரம் பேர் அமர்ந்திருந்த கூடாரம் நடுங்கவும் அசையவும் தொடங்கியது, காற்று வீசியது. நான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஏதோ ஒன்று, "சும்மா நில்" என்று சொன்னது.

103. அல்லேலூயா! நான் மன்னிக்கவும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்கு, "நம் தேவனைத் துதியுங்கள்!" என்று அர்த்தம்.

104. தேவன் அந்தப் புயலைச் சும்மா நிற்க வைத்து, பின்வாங்கச் செய்தார், தேவனுடைய துதிகளைப் பார்க்கும்படி செய்தார், அங்குச் சுமார் நாற்பதாயிரம் ஆத்துமாக்கள், அந்தப் பகலிலும் இரவிலிலும், அதன் மூலம் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் வாரிக் கொள்ளப் பட்டார்கள். "சும்மா நில்." அது சரி. அவர் சாட்சி கொடுக்கிறார்.

105. அங்கே ஸ்வீடனில் அல்லது சுவிட்சர்லாந்தில்... சரி, இங்கே, நான் சொல்கிறேன், பின்லாந்தில், ஒரு நாள், ஒரு சிறிய பையன் இறந்து சாலையின் ஓரத்தில் கிடந்தான், ஆட்டோமொபைல் அவன் மீது ஏறி, அவனது சிறிய உடலைத் துண்டு துண்டாக நசுக்கியது. அவனது பாதம் காலுறையின் வெளியே வரும் அளவிற்கு அவன் உடைக்கப்பட்டிருந்தான். கார் அவன் மீது ஏறி அவனைக் கந்தலாக்கி, மேலே காற்றில் எறிந்து சாலையின் குறுக்கே வீசியது. அவனது கண்கள் பிதுங்கி இருந்தன. அவனது வாய் திறந்திருந்தது. அவனது நாக்கு வெளியே தொங்கிக்கொண்டிருந்தது மற்றும் அவனது காதுகளில் இருந்து இரத்தம் வழிந்தது. ஆனால், இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கே, தேவன் அதன் தரிசனத்தைக் காட்டியிருந்தார். நான் மிகவும் முட்டாள்தனமாக நடந்து சென்று, அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தேன்; அழுதுகொண்டே நடந்தேன்.

106. கர்த்தர், அல்லது யாரோ, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர், என் தோளில் கைகளை வைத்தார். "நான் உனக்குக் காட்டிய பையன்

அவன் அல்லவா?" என்று சொன்னார். ஓ, என்ன ஒரு உணர்வு!

107. அங்கே நகர மேயர் நின்றார், அவர் தலைமை மனிதர் என்று அழைக்கப்படுகிறார், இன்னும் பலர் அருகில் நின்றார்கள். மரித்தோரை எழுப்பவும், அவனை மீண்டும் உயிருக்குக் கொண்டுவரவும் தேவன் தமது வல்லமையைக் காட்டும்படி அவர்களைச் சும்மா நிற்க வைத்தார். "சும்மா நில்." தேவனை விசுவாசியுங்கள், ஒரு சாட்சியாக இருங்கள். அவருடைய வார்த்தை நித்தியமானது.

108. சில நாட்களுக்கு முன்பு... தேவன் காரியங்களை எவ்வளவு எளிமையாகச் செய்கிறார் என்பதைப் பார்க்க! நாம் மிகவும் குழப்பமடைந்துள்ளோம், நாம் பெரிய பெரிய விஷயங்களைத் தேடுகிறோம். சிறிய விஷயங்களில் திருப்தியடையுங்கள். அவர் தனது மகிமையான செயல்களைச் செய்யும்போது அவரைக் கவனியுங்கள், அவர் உங்களை எப்படிப் பாதுகாக்கிறார் என்று. எதற்கோ மேலே உயரே பார்க்காதீர்கள்; இங்கே கீழே பாருங்கள்.

109. கவனியுங்கள். அப்போஸ்தலர்களைப் போன்ற ஒரு மனிதர், நீங்கள் தேவனிடம் நெருக்கமாக வாழும்போது இது சாத்தியம் என்று நான் நினைக்கத் தொடங்கினேன்; அவருடைய கிருபையினால், தேவன் உங்கள் மூலம் செயல்படுகிறார்; நீங்கள் எவ்வளவுக்குத் தேவனைப் பெறுகிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கு நீங்கள் தேவபக்தி உள்ளவராகிறீர்கள். நித்திய ஜீவன் எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளே வருகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாகப் புத்திக்கூர்மையை அது வெளியே தள்ளுகிறது.

110. இப்போது, நான் ஒரு மதவெறியனாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நான் ஒரு உண்மையான, ஆரோக்கியமான, தெளிவான விசுவாசியாக இருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தம் கொள்கிறேன். புரிகிறதா? ஒரு கொள்கைக் கூட்டம் (ism) அல்ல, ஆனால் ஒரு உண்மையான உறுதியான, உண்மையான, விவேகமுள்ள, புத்திசாலித்தனமான விசுவாசி.

111. இப்போது கவனியுங்கள். அது வேலை செய்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்கள் தேவனுடனான அந்தத் தொடர்பைப் பெற்றால், அது இனி உங்கள் குரலாக இருக்காது என்று

நினைத்துப் பாருங்கள். அது இனி உங்கள் சிந்தனை அல்ல. அது தேவனுடைய சிந்தனையாகவும் தேவனுடைய குரலாகவும் மாறுகிறது. நீங்கள் ஒரு கொடி, அல்லது, ஒரு கிளை மட்டுமே, அவர் திராட்சைச் செடி, உள்ளே சென்று செயல்படுத்துவது அவருடைய ஆவி. உங்களை நீங்களே வழியிலிருந்து அகற்றும் வரை, அவர் அதை நிரப்புவார், பின்னர் நீங்கள் ஒரு சாட்சியாக இருக்க முடியும். நோவாவி பேழை ஒரு சாட்சியாக இருந்தது போல.

112. இயேசு தேவனுக்குச் சாட்சியாக இருந்தது போல. அவரும் தேவனும் ஒன்றாகும் வரை அவர் தேவனால் நிறைந்தவரானார். "தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்து, உலகத்தைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக்கொண்டார்," அந்த வெளிப்பாடு. ஒரு மனிதனின் வேலை அவனது குணத்தை அறிவிக்கிறது, கிறிஸ்து தேவனுடைய வேலையாக இருந்தார், கிறிஸ்து தேவனுடைய குணத்தை அறிவித்தார்: நோயாளிகள் மீதான அவருடைய உணர்வு, ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதற்கான அவருடைய ஏக்கம், அவர் தமது சொந்த ஜீவனைக் கூடக் கொடுத்தார்.

தேவனுடைய வேலை... தேவனுடைய குணம்
கிறிஸ்துவில் அறிவிக்கப்பட்டது.

113. உங்கள் சொந்தப் புத்தி சார்ந்த
எண்ணங்களை வெறுமையாக்கி, தேவனுக்கு
வழிவிட முடிந்தால், உங்கள் ஒப்புக்
கொடுத்தலின் வேலையின் மூலம் அவர் தமது
குணத்தை அறிவிக்க முடியும். வெறுமை
யாக்குங்கள். உலகத்தை, உங்கள் சந்தேகங்களை,
வழியிலிருந்து அகற்றுங்கள். நீங்கள் ஜெபிக்கப்
படுவதற்காகப் பலிபீடத்திற்கு வந்திருந்தால்,
"நான் மேலே சென்று எனக்குச் சுகம்
கிடைக்குமா என்று பார்ப்பேன்" என்று
சொன்னால், தேவனால் ஒருபோதும் தமது
கிரியைகளை அறிவிக்க முடியாது. நீங்கள்
உங்கள் சொந்த எண்ணங்களை வழியிலிருந்து
அகற்றி, அவர் உங்களை நிரப்ப அனுமதிக்க
வேண்டும்.

114. இப்போது, நான் இந்தக் காரியங்
களைக் கவனிக்கும் விதம்; அந்த பழைய
காளை மாடு என்னை அங்கே கொல்லப்
போனது போல; வேலிக்கு வெளியே இருந்த
அந்தக் குளவிகள் போல; நடந்த மற்ற பல
விஷயங்களைப் போல; காட்டில் இருந்த கரடி.

இது இயற்கையைப் பற்றிய ஒரு படிப்பு. இது நடக்கும் ஏதோ ஒன்று.

115. நான் இப்போது இதைச் சொல்கிறேன், ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவமாக இதை மன்னியுங்கள், ஆனால் இது ஒரு நவீன காலம் என்பதால் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரோ ஒருவர், "ஓ, சரி, அந்தக் காரியங்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் நாட்களில் நடந்தன. நாட்களில்..." என்றார். சரி, தேவன் உதாரணங்களைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் இன்று, தேவன் ஒரு சபையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "சரி, அவரிடம் தீர்க்கதரிசிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பேச வேண்டியிருந்தது." ஆனால், இன்று அவரிடம் தேவனுடைய சபை இருக்கிறது.

116. கவனியுங்கள், ஏதோ ஒன்று நடக்கிறது. அது எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அது எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் தேவனிடம் விரும்புகிறேன், ஆனால் அது இல்லை. அது அவருடைய சித்தத்தின்படி மட்டுமே வருகிறது.

117. இப்போது, சில நாட்களுக்கு முன்பு, அல்லது சுமார் இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு, நான் லுகேமியா நோயாளிகளுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் மக்களுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன், தரிசனத்திற்காகக் காத்திருந்தேன், நோய் வாய்ப்பட்டுத் துன்பப்படுகிறவர்கள். பலருக்காக நான் வருடக்கணக்கில் காத்திருந்தேன்.

118. உதாரணமாக, சிறிய ஈடித் ரைட், ஊனமுற்றவர். அவளுடைய அப்பா படுத்து, இறந்து கொண்டிருந்தபோது, தேவன் அவளுடைய அப்பாவுக்காக ஒரு தரிசனத்தைக் காட்டி, ஈடித்தை அங்கே கிடக்க விட்டார் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

119. ஒரு சிறிய பெண்மணி இருக்கிறார், அவர் இன்னும் இங்கே இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். திருமதி கீகர், ஃபோர்ட் வேனைச் சேர்ந்தவர், பரிதாபகரமான தோற்றமுடைய சிறிய தாய், ஒரு இளம் பெண். அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். குழந்தை மிகவும் பெரியதாக இருந்தது; அவள் மிகவும் சிறியவளாக இருந்தாள், அது அவளைப் புற்றுநோய்க்குள் தள்ளியது. தேவன் அவளைப்

புற்றுநோயிலிருந்து குணமாக்கினார். இப்போது அவள் நரம்புத் தளர்ச்சியினால் ஏறக்குறைய ஒரு மன உளைச்சலில் இருக்கிறாள். அவள் மாதவிடாய் நிற்கும் காலத்தில் (menopause) இருக்கிறாள். அந்த ஏழைச் சிறிய ஜீவன்... ஒரு உண்மையான விசுவாசமுள்ள கணவன். அந்தச் சிறிய மனிதர் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, ஜெபித்து, தேடி, அழுதுகொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்களுக்காக நான் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

120. என்ன நடந்தது தெரியுமா? சகோதரர் வுட் பின்னால் இருக்கிறார், அவருடைய அப்பா கீழே வந்தார், ஒரு யெகோவா சாட்சி. சகோதரர் வுட் ஒரு யெகோவா சாட்சியாக இருந்தார். ஊனமுற்ற அவரது பையன் டேவிட்டைச் சுகமாக்கியதன் மூலம், தேவன் சாட்சி கொடுத்து அவருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்.

121. பின்னர் அவரது சகோதரர் கீழே வந்தார். அவரது சகோதரர் ஒரு ஒழுக்கக்கேடான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அங்கே பரிசுத்த ஆவியானவர் திரும்பி அவரைக் கடிந்து கொண்டார். அவர் ஓடிக்கொண்டிருந்த பெண்ணைக் கண்டார், அவர் தனது

வாழ்க்கையை ஒப்புக்கொடுத்தார், அன்று ஒவ்வொரு பிசாசும் அவரை விட்டு வெளியேற அனுமதித்தார். அவர் இப்போது தெருக்களில் நடந்து செல்கிறார், தேவனுக்குச் சேவை செய்யத் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார், தனது மக்களுக்குச் சாட்சி சொல்கிறார்.

122. பின்னர், அவரது ஏழை வயதான அப்பா, விவசாயியாகத் தனது எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் எவ்வளவு நேர்மையாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு நேர்மையானவர். அவரது அப்பா கீழே வந்தபோது, நான் அவருடன் மீன்பிடிக்கச் செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார், நாங்கள் ஏரிக்குச் சென்றோம்.

123. செல்லும் வழியில், அன்று காலை ஒரு தரிசனம் வந்தது. அவர் சொன்னார், "நீ கடக்கும் ஒவ்வொரு ஏரியும், நீரின் ஒவ்வொரு ஓடையும் சேறும் சகதியுமாக இருக்கும்; மீன்பிடித்தல் இல்லை. ஆனால் நீ அங்கே உல்ஃப் க்ரீக்கிற்கு (Wolf Creek), டேல் ஹாலோவிற்கு (Dale Hollow) செல்லும்போது," சொன்னார், "அது

அழகாகவும் நீல நிறமாகவும் இருக்கும். அந்தத் தண்ணீரில் நீ ஒருபோதும் ஒரு கெளுத்தி மீனை (catfish) பிடித்ததில்லை, ஆனால் நீ ஒரு முழுச் சரம் நிறைய அவற்றைப் பிடிக்கப்போகிறாய். மேலும்," சொன்னார், "அவர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு சிறியவற்றைப் பிடிப்பார்கள். பின்னர் நீ செதில்களுள்ள மீன்களில் ஒரு பெரிய மீனைப் பிடிக்கப்போகிறாய். அது ஒரு இனத்தில் பெரியதாக இருக்கும்."

124. நான் திரும்பி அவர்களிடம் அதைச் சொன்னேன். அந்த முதியவர் தனது பையன்களைப் பார்த்தபோது அவரது கண்களை நான் கவனித்தேன். நாங்கள் அங்கே கீழே சென்று தண்ணீரில் இறங்கியபோது... கீழே செல்லும் ஒவ்வொரு ஏரியும் சேறும் சகதியுமாக இருந்தது.

நாங்கள் அங்கே சென்றபோது, அது அவ்வளவு நீல நிறமாக இருந்தது, அது கிட்டத்தட்ட உங்கள் கண்களை வலிக்கச் செய்யும். நாங்கள் மீன்பிடித்தோம், எங்களால் ஒரு பாஸ் (bass), கிராப்பி (crappie) அல்லது எதையும் பிடிக்க முடியவில்லை. திடீரென்று,

நான் கெளுத்தி மீன்களைப் பிடிக்க ஆரம்பித்தேன், ஒரு சரம் நிறைய பிடித்தேன். அவற்றில் சில, தலா ஐந்து பவுண்டுகள். சில நேரங்களில் தூண்டில் மற்றும் கயிற்றில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு. நாங்கள் மீன்பிடித்தோம், ஒரு சரம் மீன்களைப் பெற்றோம்.

125. மறுநாள் காலை, நான் மீண்டும் மீன்பிடிக்கச் சென்றேன். நான் ஒரு பெரிய ப்ளூகில்லைப் (bluegill) பிடித்தேன், அல்லது நாங்கள் சிவப்பு-வயிற்று சன்ஃபிஷ் (red-belly sunfish) என்று அழைப்பது, நான் பார்த்ததிலேயே மிகப்பெரியது.

126. அப்போது, அந்த மனிதர் என்னிடம் வந்தபோது, நான் சொன்னேன், "இப்போது ஐயா, வேதாகமம் சொல்கிறது, 'உங்களில் ஒருவன் ஆவிக்குரியவனாகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும் இருந்து, அவன் சொல்வது நடந்தால், அவனுக்குச் செவிகொடுங்கள். அது நடக்கவில்லை என்றால்..." நான் யெகோவா சாட்சிகளின் நான்கு முக்கியத் தீர்க்கதரிசனங்களை எடுத்து, அவற்றில் எதுவுமே நடக்கவில்லை என்று அவருக்குக் காட்டினேன்;

ஒவ்வொன்றும் தோல்வியடைந்தன. நான்
சொன்னேன், "இப்போது மீனைப் பற்றி
என்ன?"

127. ஆயிரக்கணக்கானோர் படுத்துத்
துன்பப்படுகிற இடத்தில், அந்த ஒரு
மனிதனுக்காக, அந்த மனிதனை மாற்றி
அவரைத் திருப்பும்படி தேவன் அந்தத்
தரிசனத்தைக் காட்டினார். அவர் தமது
கிரியைகளினால் தமது செயல்களை
அறிவிக்கிறார் என்பதையும், அதேபோல் அவரது
குணம் அறிவிக்கப்படுகிறது என்பதையும்
உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவது சர்வ
வல்லமையுள்ள தேவனுடைய இறையாண்மை
ஆகும்.

128. பெதஸ்தா குளத்தைப் பாருங்கள்.
நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "தேவன் அதைச்
செய்வது போல் தோன்றவில்லை."
ஊனமுற்றோர், முடவர், நொண்டிகள், குருடர்,
சூம்பின உறுப்புடையவர்கள், காத்திருப்பதைப்
பாருங்கள். இயேசு அங்கே நேராக வந்தார்,
வஸ்திரம் வல்லமையால் நிறைந்திருந்தது;
நடக்க முடிந்த, தான் விரும்பிய எதையும்
செய்ய முடிந்த, ஆனால் ஏதோ ஒரு வகையான

நாள்பட்ட நோய் இருந்த ஒரு மனிதனிடம் சென்றார். அவனைக் குணமாக்கி, மற்றவர்களை அங்கே நிற்க வைத்துவிட்டுச் சென்றார். புகிறதா? அவருடைய குணம். அவர் தமது வல்லமைகளைக் காட்ட விரும்பினார். அவர் ஏதோ செய்ய விரும்பினார். ஆம், அதைக் கவனிக்க உலகம் சும்மா நிற்கிறது.

129. இப்போது கவனியுங்கள், நேற்று முன்தினம், நாங்கள் திரும்பிச் சென்றபோது. நான் திரும்பி வந்தேன், இண்டியானாபோலிஸ் கூட்டம், மக்களிடமிருந்து விலகிச் சிறிது நேரம் தங்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன், நான் கொஞ்சம் ஓய்வெடுக்கும் வரை, ஏனென்றால் தனிப்பட்ட நேர்காணல்களில் ஒரு நாளைக்கு இருபது அல்லது முப்பது பேர் இருப்பார்கள், அந்தத் தரிசனங்கள் வரும். நான் வீட்டிற்கு வந்தபோது ஏறக்குறைய செத்தவனைப் போல் இருந்தேன். அதில் நான் எதைக் கடந்து செல்கிறேன் என்று யாருக்கும் தெரியாது; யாருக்கும். அதை விளக்க வழியில்லை. ஆனால் சகோதரர் வுட், மற்றும் அவரது சகோதரர் மற்றும் நான், ஒரு பகல் மற்றும் இரவிற்காக

மீண்டும் மீன்பிடிக்க அந்த இடத்திற்கு ஓடினோம்.

130. அன்று மதியம், அங்கே பின்னால் உட்கார்ந்திருந்தபோது, சகோதரர் வுட் ஆண்டர்சன் தேவ சபையைச் சேர்ந்த ஒரு வயதான பெண்ணைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார், இங்கே மேலே, அவர்கள் செழித்திருந்த காலத்தில். "எவ்வளவு நல்லது!" அந்தச் சிறிய யெகோவா சாட்சி சிறுவர்களை அவள் எப்படி நேசித்தாள் என்று சொன்னார்.

சகோதரர் வுட் தனது சகோதரர் லைலிடம் (Lyle) சொன்னார், அவர் சொன்னார், "லைல், இப்போது நாம் போய் அந்த வயதான சகோதரியைக் கண்டுபிடித்து, நாங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று அவளுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அது சிறப்பாக இருக்காதா?"

131. இப்போது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் தயவு பெற்றது. நீண்ட நேரம் தேவனைப் பற்றிப் பேசிய பிறகு, ஆனால் அந்த வார்த்தை தயவு பெற்றது. அந்த இரண்டு யெகோவா சாட்சி பையன்கள், இருவரும்

வயதான மனிதர்கள், ஒரு வயதான பெண்ணைக் கண்டுபிடித்துத் தாங்கள் இரட்சிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல விரும்பினார்கள், இரண்டு சகோதரர்கள்.

132. அவர்கள் அதைச் சொன்னபோது, தேவனுடைய ஆவியும் அவருடைய இறையாண்மையும் என்மேல் இறங்கியது, அந்தப் படகில் உட்கார்ந்திருந்தபோது. ஓ, எனக்குக் குரல் இருந்து, நான் எப்படியாவது மக்களின் இதயத்தில் அதை இறக்க முடிந்தால் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த வார்த்தையின் மூலம், உங்களால் எப்படி நிலவுக்குப் பறக்க முடியாதோ, அப்படி என்னால் என்னை அடக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

நான் சொன்னேன், "பையன்களே, ஏதோ நடக்கப்போகிறது. இது ஏதோ ஒரு வகையான சிறிய விலங்கு. அது உயிருடன் கொண்டு வரப்படும். அதனுடன் உயிர் இணைக்கப் பட்டிருக்கும். நீங்கள் அதை உடனே பார்ப்பீர்கள்."

133. நான் நினைத்தேன், "இப்போது நான் என்ன சொன்னேன்?" நான் சில விஷயங்களைச்

சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். "என்னை அப்படிச் சொல்ல வைத்தது எது?" தரிசனம் இல்லை. ஏதோ ஒன்று பேசியது. அது என்ன? அது என் புத்திக்கூர்மை அல்ல; அப்படி ஒரு விஷயத்தை என்னால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. அது அதற்குக் கீழே இருந்தது. தேவன் உள்ளே வந்திருந்த இதயத்தில் அது இருந்தது. அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான் அப்படி ஒரு விஷயத்தைச் சிந்திக்கக்கூட இல்லை, அது பேசியது.

134. அங்கேதான் இயேசு சொன்னார் என்று நான் நினைக்கிறேன், "நீ உன் இருதயத்தில் விசுவாசித்து, இந்த மரத்தையோ, அல்லது இந்த மலையையோ பார்த்துச் சொன்னால். சந்தேகப்படாமல், நீ சொல்வது நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், நீ சொன்னது உனக்குக் கிடைக்கும்."

135. அங்கே இருக்கிறது என் கருத்து. அது நீங்களாக இல்லாத ஏதோ ஒன்று இருக்கும் அந்த இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். உங்கள் காரண காரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒன்று அதைப் பேசுகிறது.

136. நாங்கள் சென்றோம். முடிவாக, நான் இதைச் சொல்கிறேன், சகோதரர் வுட் மற்றும் அவர்கள் ஒரு சாட்சியாக இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள், மறுநாள் காலை...

137. அன்று இரவு, நாங்கள் சென்றோம், கர்த்தர் எங்களுக்கு ஒரு சிறந்த மீன்பிடித்தலைத் தந்தார். யாரும் மீன் பிடிக்கவில்லை... நாங்கள் அங்கே மூன்றைப் பிடித்தோம், சில நிமிடங்களில், அந்த மூன்றும் கிட்டத்தட்ட இருபது பவுண்டுகள் எடையிருந்தன. எங்களிடம் பெரிய சரங்களில் மீன்கள் இருந்தன.

138. மறுநாள் காலை, நாங்கள் திரும்பிச் சென்று தூண்டிலில் புதிய இரைகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தோம், ஒரு மீன் கூட இல்லை. அது முடிந்துவிட்டது. நான் சொன்னேன், "சகோதரர்களே, நாம் இந்தச் சிறிய வளைகுடா பகுதிக்குள் (cove) சென்று சில நிமிடங்கள் ஓய்வெடுப்போம். நாம் ஃப்ளை லைன் (fly line) மூலம் ப்ளூகில் மீன்களுக்காக மீன்பிடிப்போம்."

139. நாங்கள் அங்கே மேலே திரும்பிச் சென்று, சிறிய வளைகுடாவில், எங்கள் படகில்

ப்ளுகில் மீன்களுக்காக மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஒவ்வொரு முறையும், நாங்கள் நிறுத்தும்போது, மோட்டார் நின்று விடும். நாங்கள் மீன்பிடிக்கவில்லை; நாங்கள் தேவனைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

140. மிஸ்டர் லைல், இப்போது... அவர் தனது சகோதரியிடம் சென்று, அவளையேகோவா சாட்சிகளிடமிருந்து வெளியே கொண்டுவர முயன்றார். அவள் அவரிடம் சொன்னாள், நாங்கள் பிசாசுகள் என்றும், அவர் பிசாசுகளுக்குச் செவிசாய்ப்பதாகவும் சொன்னாள்.

141. "லைல், அதை விட உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேலும் இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் அனைத்தும்" என்று சொன்னாள்.

142. அப்போது, லைல் இது போன்ற ஒரு சிறிய ப்ளுகில் மீனைப் பிடித்தார். அவர் பேசிக்கொண்டிருந்ததால், அந்தச் சிறிய மீன் பெரிய முள்ளை விழுங்கும்படி விட்டுவிட்டார்.

அது அந்தச் சிறிய மீனின் வயிற்றுக்குள் ஆழமாகச் சென்றது. அவர் அதைப்

பிடித்தபோது, அவரால் அதை இழுக்க முடியவில்லை.

எனவே அவர் அதைத் தனது கையில் நசுக்கி, அதைச் சுற்றிக்கொண்டு அதன் குடலை வெளியே இழுத்தார். வாயிலிருந்து இந்த முள்ளை எடுக்க வேண்டியிருந்தது, அவர் முள்ளை வெட்டிவிட்டால், அது... செத்த மீன், எப்படியும் சாகப்போகிறது. இங்கே அவர் சொன்ன வார்த்தைகள், "சிறு பையனே, உன் கதை முடிந்தது (You sure shot your wad, little fellow)," என்று சொல்லி அதைத் தண்ணீரில் எறிந்தார்.

143. அது மூன்று அல்லது நான்கு முறை துடித்தது, நீல நிற நீரில் வட்டமிட்டுக் கீழே சென்றது, அது தரையைத் தொடும் வரை. சில நிமிடங்கள் அங்கே கிடந்தது. அது மீண்டும் மேலே, நீரின் மேற்பரப்பிற்கு வந்து, மூன்று அல்லது நான்கு முறை படபடத்தது.

அதனது சிறிய துடுப்புகள் நேராகின, அது போல, ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்து, சுருண்டு கிடந்தது. சுமார் இருபது நிமிடங்கள், நாங்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தோம், அது மிதந்து

மீண்டும் காட்டுப் பகுதிக்குள், சில குப்பைகளுக்குள் சென்றது. நான்...

144. யாரோ சொன்னார்கள், "அந்தச் சிறிய மீன்கள் உண்மையில் காலை உணவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, அவை உண்கின்றன." நான் சொன்னேன், "ஆம். அது சரி."

145. நாங்கள் சொன்னோம், "ஓ, தேவன் எவ்வளவு பெரியவர்!" சகோதரர் வுட் சொன்னார், "ஓ, இது மிகவும் பெரியது, சகோதரர் பிரான்ஹாம்! உங்களுடன் இங்கே இருக்கும் பாக்கியம் எங்களுக்கு இருக்கிறது." [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]

146. "ஓ," நான் சொன்னேன், "அப்படி நினைக்காதீர்கள், சகோதரர் வுட். இது," நான் சொன்னேன், "இது ஒரு... இது பரிசுத்த மலை அல்ல. இது பரிசுத்த இடம் அல்ல. இது பரிசுத்த தேவன். ஒரு பரிசுத்த மனிதன் அல்ல, ஆனால் ஒரு பரிசுத்த தேவன்." [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]

147. நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, ஏதோ ஒன்று என்மேல் அசைவாடியது. "நான் இப்போது என் வல்லமையைக் காட்டப் போகிறேன்" என்று சொன்னது.

நான் என்ன பேசுகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும் முன்பே, அந்த வேதம் என் நினைவுக்கு வந்தது, "எவன் தன் இருதயத்தில் விசுவாசித்து, தான் சொல்வது நடக்கும் என்று நம்பி எதைச் சொன்னாலும், அவன் சொன்னது அவனுக்குக் கிடைக்கும்."

நான்... என்னால் ஏறக்குறைய... அது எனக்குள்ளிருந்து வெளியே பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

"என்ன இது நடக்கிறது?" என்று நான் நினைத்தேன்.

148. லைலும் பேங்க்ஸும் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். நாங்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்தச் சிறிய, செத்த மீன் சுமார் இருபது நிமிடங்களாக அங்கே கிடந்தது, அங்கே சுருண்டு, அந்த இடத்திற்கு மிதந்து

சென்றது; அதன் சிறிய குடல் அதன் வாயிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்தது.

நான் அந்தச் சிறிய மீனைப் பார்த்தேன், எனக்கு அந்த எண்ணம் வந்தது, "அவர் மீனவர்களிடம், 'படகின் மறுபக்கத்தில் வலையைப் போடுங்கள்' என்றார். அவர்கள் அவருடைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பேதுரு, 'ஆண்டவரே, நாங்கள் இராமுழுவதும் பிரயாசப்பட்டோம், ஒன்றும் அகப் படவில்லை. ஆகிலும், உமது வார்த்தையின் படி, வலையைப் போடுவோம்' என்றான்." அங்கே இருக்கிறது, "வார்த்தையின் படி!"

149. ஏதோ ஒன்று என்னிடம் சொன்னது, "தேவனுக்கு அந்த மீனைத் தெரியும். வார்த்தையை மட்டும் பேசு, அந்த மீனுக்கு என்ன நடக்கிறது என்று பார்."

150. நான் சொன்னேன், "சிறு மீனே, இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே, திரும்பவும் உயிருடன் வா."

151. அந்த இரண்டு மனிதர்களும் அங்கே நிற்க, தேவன் என் நீதிபதியாக இருக்கிறார், அந்தச் சிறிய மீன் தன் பக்கமாகத் திரும்பி, அங்கிருந்து தன்னால் முடிந்த வேகத்தில், மீண்டும் உயிருடன் நீந்திச் சென்றது. "வார்த்தையைப் பேசுங்கள்!" இந்தக் கூட்டத்திற்கும் இந்த வேதாகமத்திற்கும் முன்பாக நான் இங்கே நிற்கும்போது சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுக்கு அது உண்மை என்று தெரியும்.

152. மக்கள் மரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஆனாலும் தேவன் அந்த இரண்டு யெகோவா சாட்சிகளுக்குத் தமது வல்லமையைக் காட்டினார், அவரே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார் என்பதையும், அவருக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை என்பதையும் காட்டினார். "நீ சொல்லி, நீ சொல்வது நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், நீ சொன்னது உனக்குக் கிடைக்கும்."

153. அது என்ன? தேவன் தமது வல்லமையைக் காட்டினார், நான் அல்ல, ஒரு கொடி... அல்லது ஒரு கிளை. நான் அந்தக்

குரல்களை எழுப்புவதைத் தவிர்க்க முடியாதபடி அவர் அந்தக் கிளையைச் செயல்படுத்தினார்.

நாங்கள் அவற்றை வெட்டித் தூண்டிலில் இரையாக வைத்திருக்கும்போது, அங்கே கிடக்கும் ஒரு சிறிய, செத்த மீனைப் பற்றி நான் எப்போதாவது நினைத்திருப்பேனா? அந்தச் சிறிய மீன் அங்கே தொங்கிக்கொண்டிருந்தது, அங்கே கிடந்தது, செத்துப்போய்.

154. திரு. வுட் மற்றும் அவர்கள் இதோ இங்கே உட்கார்ந்து, இப்போது என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்குச் சாட்சியாக. தேவனுடைய ஆவி அந்தப் பள்ளத்தாக்கின் வழியாகக் கீழே வீசியது, வருகை வந்துவிட்டது என்று நீங்கள் நினைத்திருப்பீர்கள்.

திரு.வுட் கூடக் கத்தி, "ஓ, இங்கே இருப்பது நல்லது!" என்று சொன்னார். "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நாங்கள் இங்கே இருப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்!" என்று சொன்னார். அவர்கள் கொடுக்க முடிந்த ஒரே வெளிப்பாடு நான் அவர்களின் சகோதரனாக இருப்பதுதான். நான் விரைவாகத்

திரும்பினேன்... ஏனென்றால், ஒரு மீனுக்கு வாழ்வு கொடுக்கத் தேவன் என்னைப் பயன்படுத்தியதை அவர்கள் பார்த்தார்கள்.

155. இப்போது, அது பைத்தியக் காரத்தனமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் அங்கே முற்றத்தில் கிடந்த அந்தச் செத்த ஒப்போசமிற்கு (opossum) வாழ்வு கொடுத்த அதே தேவன் அவரே. அவர் அல்பாவும் ஒமேகாவும், துவக்கமும் முடிவுமானவர். அவரே ஜீவன், உயிர்த்தெழுதல். அவரே வல்லமை, நித்தியமானவர். நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்!

156. இந்த அழியும் உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்து, நான் அங்கே அசைவற்று கிடக்கும் ஒரு நாளில், அவர் ஒரு மீனில் ஆர்வமாக இருந்தால், அவருக்குச் சேவை செய்ய முயற்சிக்கும் என் மீதும் உங்கள் மீதும் அவர் நிச்சயமாக ஆர்வமாக இருப்பார் என்பதை இது எனக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது. ஏதோ ஒரு மகிமையான நாளில் அவர் வருவார். கிளை அல்ல, திராட்சைச் செடியே மகிமையில் உள்ள தனது தலைமையகத்திலிருந்து பேசும்,

கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரை அடைந்தவர்கள் எழுந்து நித்திய ஜீவனுக்குச் செல்வார்கள்.

157. என்ன ஒரு உணர்வு! யாராலும் அதை வெளிப்படுத்த முடியாது. ஒரு செத்த மீன் நீரின் மேல் கிடப்பதை, அதன் குடல் அதன் வாய் வழியாக வெளியே இழுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பெரிய கைகள் கொண்ட ஒரு மனிதன் மீனை இப்படி நசுக்கி, அதை எடுத்து முறுக்கினான். மீனிடமிருந்து குடலைக் கிழித்தபோது அது கிழிவதைக் கேட்க முடிந்தது. அந்தச் சிறியவனைத் தண்ணீரில் எறிந்தான்.

அது நான்கு அல்லது ஐந்து முறை துடித்தது, சாய்ந்தது, அவ்வளவுதான். அந்த வார்த்தையைப் பேசிய ஒரு கணத்தில், [சகோதரர் பிரான்ஹாம் சொடக்கு போடுகிறார்] அந்தச் சிறியவன் மீண்டும் தன் நிலைக்குத் திரும்பி, முன்பைப் போலவே உயிருடன், அந்தத் தண்ணீரில் தன்னால் முடிந்த வேகத்தில் நீந்தி, தனது சக மீன்களுடன் சேர மீண்டும் வெளியே செல்வதைப் பார்ப்பது.

158. அவர் தேவன். அந்த மீன் அங்கே இருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தார். ஒரு மீனின்

வாயில் ஒரு நாணயம் இருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தது போலவே.

அவர்கள்... மாற்கு 5-ம் அதிகாரத்தில், இயேசு அங்கே பேதுருவின் படகை இரவல் வாங்கி மீன்பிடிக்கச் சென்றார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது, அவர், "வலைகளைப் போடுங்கள்" என்றார். அவர்கள் மீன்பிடித்தபோது, எப்போது... அவர்கள் இரவு முழுவதும் மீன்பிடித்து ஒன்றும் அகப் படவில்லை என்பது கூடத் தெரிந்திருந்தது. நாங்களும் அதையே செய்து, ஒன்றும் அகப்படாமல் இருந்தது போல. ஆனால், அவர்கள் தமது வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று பார்க்கத் தேவன் விரும்பினார், எனவே அவர், "வலைகளைப் போடுங்கள்" என்றார். அங்கே மீன் இல்லை என்றால், தேவனை அவருடைய வார்த்தையில் பிடித்துக்கொள்வது அங்கே சிலவற்றை வைக்கும். அவ்வளவுதான் விஷயம்.

159. அப்படியானால், ஆதியில் இருந்த அதே குணாதிசயத்தைக் கொண்ட அதே தேவன், இன்றும் அதே குணாதிசயத்தைக் கொண்ட அதே தேவன். அவர் முந்தினவரும்,

பிந்தினவருமாயிருக்கிறார். அவர் நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர். அவர் இப்போதும் தேவன் தான்.

160. எனவே, இன்று காலை இங்கே இருப்பவர்களே, ஜெபிக்கப்பட்டவர்களே, நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சாட்சிகளைப் பார்த்து, அவை உண்மையா இல்லையா என்பதற்குத் தேவன் சாட்சியாக இருக்கிறார், அது சரி, நீங்கள் பெரிய விஷயங்களைத் தேடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு அருகிலேயே இருக்கும்போது, இங்கே ஏதோ ஒரு பெரிய விஷயத்தை எட்டிப் பார்க்க முயற்சிக்கிறீர்கள். அது சரி. ஜெபிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பசியை உங்கள் ஆத்துமாவில் வைத்த அதே தேவன் தான் அந்த மீனுக்கு வாழ்வு கொடுத்த அதே தேவன்; வயலில் அந்தத் காளையை நிறுத்திய அதே தேவன்; என் முன்னிலையில் அந்தப் பைத்தியக்காரனை வீழ்த்திய அதே தேவன்; சிங்கங்களின் குகையிலிருந்து தானியேலைக் கொண்டு வந்த அதே தேவன்; "உங்கள் வலைகளை இந்தப் பக்கத்தில் போட்டு, மீன்களைப் பிடியுங்கள்"

என்று சொன்ன அதே தேவன். அவர் நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர்.

161. அவருடைய கிரியைகள் தோல்வியடையாது. அவருடைய குணம் தோல்வியடையாது. அவருடைய கிரியைகள் அவருடைய குணத்தை அறிவிக்கின்றன, எனவே அவர் இன்று உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறார், அவர் நம் மத்தியில் இருக்கிறார், நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர். நாம் அவருடைய குணத்திற்குச் சாட்சிகள்.

162. அவருடைய குணம் என்னை மாற்றியது. அது என்னிடம் வந்தபோது, நான் ஒரு பாவியாக இருந்தேன்; இப்போது நான் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். நான் தொலைந்து போயிருந்தேன்; இப்போது நான் கண்டு பிடிக்கப்பட்டேன். நான் ஒரு காலத்தில் உலகத்தின் காரியங்களை நேசித்தேன்; இப்போது நான் அதை வெறுக்கிறேன். நான் ஒரு காலத்தில் தேவனைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை; இப்போது நான் அவரை நேசிக்கிறேன். எனக்கு ஏதோ நடந்தது. உங்களுக்கு ஏதோ நடந்தது. அது என்ன? அது

தேவனுடைய வேலை அவருடைய குணத்தை அறிவிப்பதாகும்.

163. அவர் நம்மை நேசிக்கிறார். அவர் உங்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளார். அவர் உங்கள் சுகத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ளார். அவர் உங்கள் ஆத்துமாவில் அக்கறை கொண்டுள்ளார். உங்கள் வாழ்க்கையில் அவர் தமது வழியில் செயல்பட நீங்கள் அவரை அனுமதிக்க மாட்டீர்களா? எதற்கும் அவரைச் சந்தேகிக்காதீர்கள். நீங்கள் செல்லுங்கள், அவரை விசுவாசியுங்கள், தேவன் உங்கள் இருதயத்தின் விருப்பத்தை உங்களுக்குத் தருவார், ஏனென்றால் அதைச் செய்வது அவருடைய நன்சித்தமாக இருக்கிறது. அவர் அதைச் செய்ய ஏங்குகிறார். ஆனால், விஷயம் என்னவென்றால், நாம் அனைவரும் குழப்பமடைகிறோம். சும்மா நில்லுங்கள்!

164. அதைப் பார்த்து, "தேவனே, அது என்னைக் குறிக்கிறது" என்று சொல்லுங்கள். யார் எனக்காக ஜெபித்தாலும், எது எனக்காக ஜெபித்தாலும் பரவாயில்லை. அதற்கு ஒரு ஓரல் ராபர்ட்ஸ், ஒரு பில்லி கிரஹாம், அல்லது ஒரு வில்லியம் பிரான்ஹாம், அல்லது ஒரு ஏ. ஏ.

ஆலன் தேவையில்லை. அதற்குத் தேவன் தேவை. அது சரி. அங்கே தேவன் பேரில் நங்கூரமிடப்பட்ட உங்கள் விசுவாசம் தேவை.

165. "தேவனே, இது சத்தியம், நான் அங்கே மட்டுமே நிற்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். அது உங்கள் தலையிலிருந்து உங்கள் இதயத்திற்கு இறங்கி, ஒரு நிஜமாக மாறும் வரை, அது இங்கேயே இருக்கட்டும், அப்போது அது வேலை செய்யும். அது இதயத்திற்கு வரும்போது மட்டுமே வேலை செய்ய முடியும்.

166. இப்போது கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, நாம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம். உங்கள் விருப்பத்தை உங்கள் இருதயத்தில் வையுங்கள். நாம் ஜெபிக்கும் போது, இப்போதே அதை தேவனுக்கு முன்பாக வையுங்கள், (செய்வீர்களா?) அது இரட்சிப்புக்காக இருந்தால், அது... எதற்காக இருந்தாலும், நாம் ஜெபிக்கும்போது இப்போதே அதை தேவனுக்கு முன்பாக வையுங்கள்.

கல்வாரியின் ஆட்டுக்குட்டியே தெய்வீக இரட்சகரே என் விசுவாசம் உம்மை நோக்குதே

இப்போ நான் ஜெபிக்கையில் கேளுமே என் பாவம் யாவும் நீக்குமே இந்நாள் முதல் நான் உமக்கே முற்றும் சொந்தமாகவே இருள் சூழ்ந்த வாழ்வின் பாதையில்

(இப்போது அமைதியாக இருங்கள்.)

துயரம் என்னைச் சூழ்கையில் நீரே என் வழிகாட்டியாயிரும்

இருளைப் பகலாய் மாற்றும் என் பயம் யாவும் நீக்கும் உம்மை விட்டு விலகாமல் என்னை என்றும் காத்துக்கொள்ளும்

167. ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்ட ஆண்டவரே, அன்று மலையில் நின்று, "நாம் இங்கே இருப்பது நல்லது. நாம் மூன்று கூடாரங்களைப் போட்டு, ஒவ்வொன்றிலும் போதகர்களை வைப்போம்" என்று சொன்னவர்களைப் போல நாங்களும் சொல்லலாம். ஆனால் அந்தக் குரல் விரைவாகத் திரும்பி, "அவருக்குச் செவி கொடுங்கள். இவர் என்னுடைய குமாரன்" என்று சொன்னது. இப்போது நாம்

போதகர்களிடமிருந்தும், மோசேக்கள் மற்றும் எலியாக்களிடமிருந்தும், பூமியின் பெரிய மனிதர்களிடமிருந்தும் திரும்புவோம், அவர்கள் அனைவருக்காகவும் நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்தாலும். ஆனால், அவருக்குச் செவிகொடுக்கும்படி நீர் எங்களுக்குச் சொன்னீர்.

168. அவருடைய வார்த்தை இதைச் சொன்னது, (போதகரின் வார்த்தை அல்ல, சுவிசேஷகரின் வார்த்தையும் அல்ல), "நீங்கள் ஜெபம்பண்ணும்போது எவைகளைக் கேட்டுக் கொள்வீர்களோ, அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று விசுவாசியுங்கள், அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டாகும். நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்து, 'பெயர்ந்து சமுத்திரத்திலே தள்ளுண்டுபோ' என்று சொல்லி, உங்கள் இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல், நீங்கள் சொல்வது நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், நீங்கள் சொல்வது உங்களுக்கு உண்டாகும்." அது உடனடியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை, ஆபிரகாம் மற்றும் சாராவுக்கும் அது உடனடியாக நடக்கவில்லை.

169. ஆனால், "நீங்கள் சொல்வது நடக்கும் என்று விசுவாசித்தால், நீங்கள் சொல்வது

உங்களுக்கு உண்டாகும்" என்று நீர் சொன்னீர். இப்போது, பிதாவே, இதுதான் எங்கள் ஜெபம். எங்களை இப்போதே எடுத்துக்கொள்ளும். எங்கள் இருதயங்களை உமது கரத்தில் எடுத்து, பயம் மற்றும் அவிசவாசம் அனைத்தையும் அவற்றிலிருந்து வெளியேற்றி, அன்பினால் அவற்றை இறுக்கமாகப் பிழிந்து, அவற்றை வெறுமையாகவும் காலியாகவும் ஆக்கும்.

பின்னர், பயமும் சந்தேகமும் மீண்டும் எங்கள் இருதயங்களுக்குள் வராதபடிக்கு, தாரும் பிசினும் பேழைக்குள் சென்றது போல, உடனே அவற்றை உமது ஆவியினால் நிரப்பும். உமது குணத்தை, உலகத்திற்கு, எல்லா மனிதராலும் வாசிக்கப்படுகிற நிருபங்களாக எங்கள் மூலம் அறிவிக்கும்படி, எங்களை உமது வேலைப் பாடாக மாற்றும்.

170. ஆண்டவரே, அபிஷேகம் பண்ணப் பட்ட ஒவ்வொருவரும், அதைத்தான் செய்யச் சொன்னீர், சாதாரண பல்வலி முதல், குருடர், பாதிக்கப்பட்டவர், அல்லது எதுவாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு நபரும் இன்று குணமடைவார்களாக, உள்ளே வந்தபோது பயந்து சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த

இருதயத்தில் அந்த விசுவாசம் இப்போது நங்கூரமிட்டிடும்.

171. மேலும், தேவனே, நான் எப்போதும் நினைவில் கொள்கிறேன்... நானே, நாங்கள் மூன்று மனிதர்கள்; பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் மறுமூல மலையில் நின்று நீர் அங்கே செய்ததைப் பார்த்தது போல. அங்கே கீழே ஃபேன்னி க்ரீக்கில் (Fanny Creek) உள்ள அந்தச் சிறிய வளைகுடாவை எங்களுக்கு நினைவுகள் இருக்கும் வரை நாங்கள் மறக்க மாட்டோம். அது உலகத்திற்குப் பெரிதாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் தேவனுடைய சர்வவல்லமை, உயிருள்ள தேவனுடைய சர்வ வியாபகம் கீழே இறங்கி, மனிதகுலத்தின் மீது போதுமான பரிவு கொண்டு, தண்ணீரில் இறந்து கிடந்த சிறிய மீனை மீண்டும் உயிருக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் உமது வல்லமையைக் காட்டுவதைப் பார்த்தபோது, அது ஒரு சந்தேகவாதி அல்லது அவிசுவாசிக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால், கிறிஸ்தவ இதயத்தில் அது எப்படிப் பதிகிறது!

172. நீர் தேவன் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். நீர் இன்று காலை இந்த அறையில்

அதே தேவனாக இருக்கிறீர். ஒரு சிறிய மீனுக்காக நீர் அக்கறை கொண்டது போல, இந்த அறையில் இருக்கும் மக்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீது நீர் எவ்வளவு அதிகமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறீர்! அந்தச் சிறிய மீன் உமக்கு என்ன? ஒன்றுமில்லை; உமது வேலையை அறிவிப்பது மட்டுமே. தேவனே, இன்று இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு ஆண் மற்றும் பெண், சிறுவன் மற்றும் சிறுமிக்குள்ளும் உமது கிரியைகளை நீர் அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

173. ஆண்டவரே, உம்மைத் தங்கள் இரட்சகராக அறியாதவர்கள், இன்னும் அனுபவிக்காதவர்கள் யாரேனும் இங்கே இருந்தால், நோவா பேழையைப் பிசினினால் நிரப்பியது போல, நீர் அவர்கள் இருதயத்தை அன்பினால் நிரப்பும்படி, உலகத்தின் அனைத்துக் காரியங்களிலிருந்தும் குப்பைகளிலிருந்தும் இன்று தங்கள் இருதயத்தை வெறுமையாக்க விரும்பினால், நிகழ்ச்சியில் எஞ்சியிருக்கும் இந்தச் சில நிமிடங்களில் நீர் அவர்களுடன் இருப்பீராக. இயேசுவின் நாமத்தின் மூலம், அதை அருளும் பிதாவே.

நம் தலைகள் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கும்
வேளையில்: உம் ஐசுவரிய கிருபையால் என்
சொர்ந்த உள்ளத்தைத் தேற்றும் என்
வைராக்கியத்தைத் தூண்டும்

174. இப்போது, அவர்கள் பாடிக்
கொண்டிருக்கும்போது, உங்களுக்குக் கிறிஸ்து
வேண்டுமானால், இன்று காலை உங்கள்
இருதயத்தை வெறுமையாக்க விரும்பினால்,
நீங்கள் அங்கே இருக்கும்படியே தேவன்
உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால்,
அவருக்காக உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா?
"என்னை நினைவுகூரும்" என்று சொல்லுங்கள்.
தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, ஐயா.
உங்களையும், ஐயா. உங்களை, சகோதரி.
உங்களை, சகோதரரே. உங்களை. வேறு
யாராவது, என் வலது பக்கத்தில்? உங்கள்
கையை உயர்த்துங்கள். தேவன் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. வேறு யாராவது,
"நான் என் இருதயத்தை வெறுமையாக்க
விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். அங்கே
பின்னால் இருக்கும் சகோதரி, தேவன் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக.

இந்நாள் முதல் நான் உமக்கே முற்றும்
சொந்தமாகவே

175. ஜெபத்திற்கு முன்பு, வேறு யாராவது
இப்போது தங்கள் கையை உயர்த்த
விரும்புகிறீர்களா?

176. பிதாவாகிய தேவனே, நீர் ஒவ்வொரு
கையையும் பார்த்தீர். ஏழு அல்லது எட்டு, பத்து
கைகள் உயர்ந்தன. அவர்கள் இப்போது தங்கள்
பயங்களையும் அவிசுவாசத்தையும் வெறுமை
யாக்குகிறார்கள். அவர்கள் இப்போது உம்மைத்
தங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் போதுமானவராகவும்,
தங்கள் நேசராகவும், தங்கள் இரட்சகராகவும்,
தங்கள் சுகமளிப்பவராகவும் உரிமை
கோருகிறார்கள். எல்லாச் சந்தேகங்களும்
பயங்களும், தங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட
வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.
உமது பெரிய கிருபையினால், ஆண்டவரே, நீர்
அதை அருளும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். அது
இன்றே நடக்கட்டும்.

177. ஒரு மீனுக்கு வாழ்வு பேச
முடிந்தவரே; இறந்துபோன ஒரு சிறு

பையனுக்கு வாழ்வு பேசினவரே; அங்கே இறந்து கிடந்த எலிஜ் பெர்ரிக்கு (Elij' Perry), கைகள் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையில் வாழ்வு பேசினவரே; அங்கே மெக்ஸிகோவில் இருந்த ஒரு சிறிய, இறந்த குழந்தைக்கு வாழ்வு பேசினவரே; நான்கு நாட்களாக மரித்திருந்த லாசருவுக்கு வாழ்வு பேசினவரே, "நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்" என்று சொன்னவரை நோக்கிப் பார்க்க, சந்தேகத்தின் இந்த நிழலுக்கு அப்பால், அவருடைய நித்திய வார்த்தையாகிய கன்மலையில் இன்று எங்கள் நிலையை நாம் எவ்வளவு அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

விசுவாசம் இப்போது, அந்தக் கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவின் மேல், தன் இளைப்பாறுதலைக் காணட்டும். மேலும் அவர்கள் கேட்ட அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்வார்களாக. கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நாங்கள் ஜெபிக்கையில் எங்கள் ஜெபங்களைக் கேட்டருளும். ஆமென்.

நான் அவரை நேசிக்கிறேன், நான் அவரை நேசிக்கிறேன் ஏனெனில் அவர் முதலில் என்னை

நெசித்தார் கல்வாரி மரத்திலே ஏன் இரட்சிப்பைச்
சம்பாதித்தார்.

178. இப்போது நாம் மீண்டும்
பாடும்போது, உங்களுக்கு அருகில்
இருப்பவருடன் கைகுலுக்கிக் கொள்ளுங்கள்.
இப்போது சும்மா உட்காருங்கள், நாம்...
கூட்டம் இன்னும் முடியவில்லை, பாருங்கள்.

நான் அவரை நெசிக்கிறேன், ...?... கல்வாரி
மரத்திலே ஏன் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்தார்.

179. நீங்கள் கழுவப்பட்டதாக உணர்
கிறீர்களா? இப்போது நன்றாக உணர்கிறீர்களா?
நீங்கள் உணர்கிறீர்களா...? வார்த்தை! இது-இது-
இது-இது கர்த்தராகிய இயேசுவின் சுத்திகரிக்கும்
இரத்தம், அது நேராக இருதயத்திற்குச்
செல்கிறது, எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும்
அக்கிரமத்திலிருந்தும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது.

கல்வாரி மரத்திலே ஏன் இரட்சிப்பைச்
சம்பாதித்தார்.

இப்போது, சகோதரர் நெவில்.